

Podnikání a společnost

Vánoční romance u Mosteckého divadla.

Foto: Stanislav Štýr

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

4/2014

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most

ROČNÍK 9 / PROSINEC

Mostecký region by měl rozvíjet to co má a umí...

Rozhovor s předsedou OHK Most, Rudolfem Jungem

Str. 6–9

Společenská odpovědnost podnikatelů a politika

Článek od IHK Halle-Dessau

Str. 24

Politika a podnikání

Zamyšlení z akademické půdy od VŠFS a UJEP

Str. 22 a 26

 Komora s.r.o.

Celospolečenská témata – realita nebo fikce?

Str. 16–17

Ing. Rudolf Jung

Dne 9. října 2014 se na Shromáždění delegátů OHK Most konala volba orgánů

OHK Most

Představenstvo:

Předseda:

Jung Rudolf,
jednatel QWERT Rubber, spol. s r. o.

Místopředsedové:

Hauptvogl Martin,
jednatel ERGOlighting, spol. s r. o.

Mann Jiří,
předseda představenstva
SELEX PROMotion GROUP, a. s.

Veveřková Helena,
člen představenstva
HG Správa, a. s.

Členové:

Bajer Marek,
jednatel FUTURE 21 s. r. o.

Kadlec Zdeněk,
jednatel FIRECLAY spol. s r. o.

Kolman Petr,
člen představenstva Severní
energetická a. s.

Scherer Petr,
jednatel INELSEV s. r. o.

Viktora Roman,
člen statutárního orgánu MOSAD

Zahradníček Václav,
jednatel Bilfinger Industrial
Services Czech s. r. o.

Zemánek Vladimír,
jednatel CHEMINVEST s. r. o.

Dozorčí rada:

Předsedkyně:

Čerňanská Iva,
fyzická osoba

Členové:

Bártová Věra,
jednatel STEIN s. r. o.

Bláha František,
fyzická osoba

Kačerová Alice,
jednatel DATECH-PRO, s. r. o.

Zahradník Radek,
jednatel PROFIMETAL, spol. s r. o.

Smírčí komise:

Hauptvogl Martin,
jednatel ERGOlighting, spol. s r. o.

Heger Petr,
jednatel TISKÁRNA K&B, s. r. o.

Hejda Jan,
fyzická osoba

Nastoupil Martin,
fyzická osoba

Paparega Ivan,
předseda představenstva
I.P. trust, a. s.

Viktora Roman,
člen statutárního orgánu MOSAD

Volák Daniel,
fyzická osoba

Motto:

„Kdo se honí za penězi, ten je nikdy nedohoní. Hleďte si práce, dělejte ji lépe než soused. Peníze za vámi přiběhnou samy.“

Tomáš Baťa

Vážení čtenáři,

uběhly necelé tři měsíce od posledního vydání TEMA a již držíte v rukou její vánoční podobu.

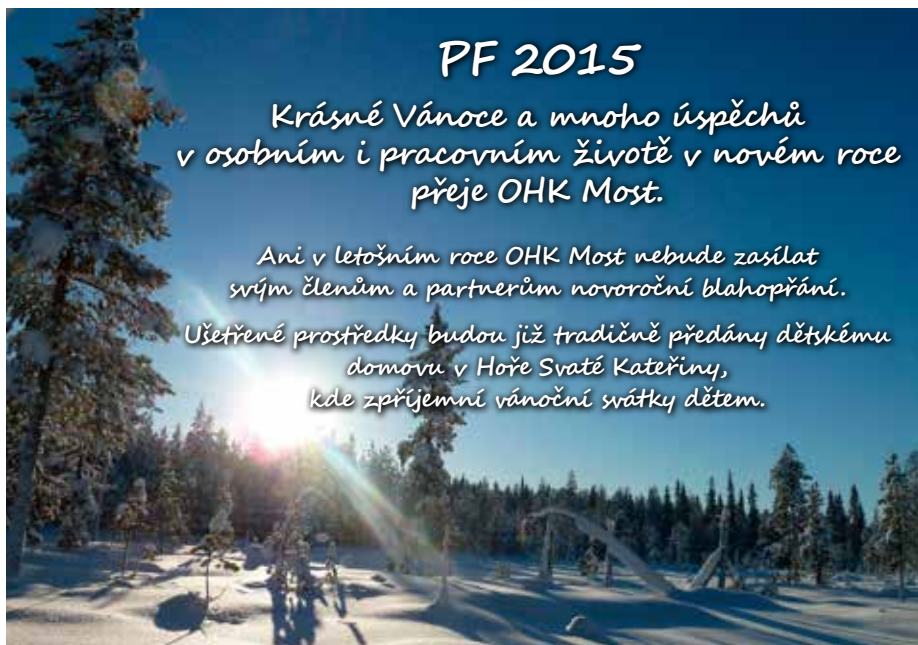
Uplynulé měsíce změnily řadu věcí. Naše komora si zvolila nové vedení, připravujeme se na komorové volby na krajské úrovni, proběhly komunální volby, které ustanovily nová městská zastupitelstva, byla zvolena vedení obcí. I v této turbulentní době si mostecká komora udržela své výjimečné postavení největší OHK v ČR. Co se také nezměnilo, je běh času a tak bez ohledu na sluneční aktivitu i velikost ozónové díry, bez vlivu komunálních voleb i obsazenosti komorových orgánů opět přicházejí vánoční svátky, které pro většinu z nás znamenají zmírnění každodenního shonu, zklidnění tepu i více času na sebe a své blízké. Věříme, že i aktuální TEMA přispěje do celkové pohody svátečních dní, zkrátí čekání na rozsvícení stromečku i na rozdělování dáreků. Její přípravě bylo věnováno maximální úsilí a péče. Pokud byste v ní však nenašli nic, co Vás zaujme, můžete jí použít alespoň na zabalení a donášku vánočního kapra. Ale vezte, byla by to škoda.

Nové číslo je plné zajímavých příspěvků s vazbou na celospolečenská témata a podnikání. Hlavní článek se staronovým předsedou OHK Most, hodnotí uplynulé funkční období a předkládá střednědobou vizi komorového směřování. Své čtenáře si jistě najde i příspěvek náměstkyně ministra životního prostředí ČR a čerstvé členky Rady statutárního města Most Bereniky Peštové, zabývající se ochranou životního prostředí a jejím dopadem na podnikání. Nad vztahem politiky a podnikání se zamýšlí ve svém příspěvku náměstek ministra průmyslu a obchodu a také zastupitel města Mostu Karel Novotný. Rubriky JOJO se s nadhledem sobě vlastním zhostil Vládní zmocněnec pro Moravskoslezský a Ústecký kraj Jiří Cienciala. Zda jsou celospolečenská témata realitou nebo fikcí se zamýšlíme na dvoustraně KOMORA s.r.o. Svůj tradiční příspěvek na zadané téma má také náš partner IHK Halle-Dessau. Nechybí ani další články, které vyjadřují autentické pohledy jejich autorů na aktuální problematiku.

S každým přečteným slovem se o kapku přibližuje Štědrý den a Nový rok. Vstupme do nich s pozitivním myšlením, s chutí do života, plní sil a s odhodláním vytrvat v náročné práci. Slibujeme všem čtenářům, že TEMA bude stále lepší, zajímavější a nesleví nic z trendů kvality, originality a náročnosti, na něž jste si v uplynulých letech zvykli. Rok 2014 končí, ať žije rok 2015.

S přáním mnoha úspěchů.

Ing. Jiří Mann, MBA
místopředseda OHK Most

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

S dnešní otázkou naší osvědčené rubriky JO–JO (jedna otázka – jedna odpověď) jsem se obrátil na Vládního zmocněnce pro Moravskoslezský a Ústecký kraj, Jiřího Ciencialu.

Pane vládní zmocněnce, jestli je v našem regionu celospolečenské téma, které spadá do hlavní pozornosti a konfliktu politického a podnikatelského prostředí, pak je to bezesporu energetika a z toho výrazně vyčnívající těžba vlastního hnědého uhlí. Nedávné volby opět ukázaly, že když nejsou tvořivá a práci předpokládající hospodářská témata, vždy spolehlivě zafunguje již notně vyčpělé téma limitů těžby uhlí a Horního zákona. Nemá asi význam opět rozebírat, co jsme již mnohokrát řekli, mimo jiné i o malé odvaze politických představitelů konečně říci, že bez uhlí to nejde a nepůjde. Ovšem z pohledu posledních událostí je nutné také již vyčpělé téma o politické odvaze korigovat, protože prezentovat v Aktualizované státní energetické koncepci nutnost dovozu uhlí v budoucích letech – tak k tomu je zapotřebí opravdu velké odvahy.

Dovolte mi tedy pane Ciencialo položit Vám k tomuto tématu následující otázku i s vědomím, že odpověď asi nebude několikavětá, ale naše stránky jsou Vám bez omezení k dispozici.

Jak se Vy osobně a i z pohledu stávajícího mandátu zmocněnce vlády, díváte na problematiku limitů těžby vlastního uhlí a bez náhrady odstranění tzv. vyvlastňovacích paragrafů z Horního zákona?

Ing. Rudolf Jung

Problematiku limitů těžby uhlí vnímám především z pohledu zaměstnanosti. Při pokračujícím útlumu těžby hnědého uhlí v Ústeckém kraji reálně hrozí v tomto regionu bezprostřední ztráta nejméně 3000 pracovních míst a výrazné zhoršení stávající již tak velmi napjaté situace.

Pokračování na straně 5

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661

vedoucí redakce: Bc. Lenka Povová
redakční rada: předseda Bc. Jiřina Pečnerová
členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová
náklad: 2000 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Editorial, JoJo 3

Obsah 4

JO-JO 5

Mostecký region by měl rozvíjet to co má a umí... 6-9

Host jako host 10-11

Podnikatelé jsou největšími služebníky ve společnosti 12

Ochrana životního prostředí a podnikání v ČR 14-15

Celospolečenská témata – realita nebo fikce? 16-17

S technickým vzděláváním je třeba začít již v předškolním věku 20-21

Privatizace politické sféry, nová cesta k zářným zítřkům? 22

Společenská odpovědnost podnikatelů v tržním hospodářství 24

Výsledky soutěže o značku Regionální potravina ÚK 2014 25

Politika je v krizi a momentálně z toho těží politická hnutí 26

Práce řidiče v mezinárodní nákladní dopravě 28-29

Info úřadu 30

DOT – Hornictví je zdrojem bohatství státu i jeho občanů 32-33

DRZÝ SMAJLÍK 34

Co se do TEMA nevešlo naleznete na webových stránkách OHK Most - www.ohk-most.cz

Obsah zveřejněných článků je stanoviskem oslovených autorů a pokud článek není zvlášť označen, není stanoviskem HK ČR a OHK Most.

inzerce

Vážení obchodní partneři, spolupracovníci
a přátelé, rádi bychom Vám touto cestou
poděkovali za projevovou důvěru
v uplynulém roce a zároveň popřáli krásné
prožití vánočních svátků a hodně štěstí,
zdraví a úspěchů do nového roku.

Za společenství INELSEV

- ▣ INELSEV Group a.s.
- ▣ INELSEV s.r.o.
- ▣ INELSEV Servis s.r.o.
- ▣ INELSEV MOTORY a.s.
- ▣ INELSEV control s.r.o.
- ▣ INELSEV ZPA a.s.
- ▣ INELSEV INVENT s.r.o.
- ▣ FeEltech s.r.o.

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Dokončení ze strany 3.

Naopak pokračování těžby za regionálně schválených a státem garantovaných podmínek zajistí projekty investičního charakteru v řádu miliard korun a v oblasti souvisejících služeb vytvoření a zachování dalších až 5000 pracovních míst s reálnou udržitelností v období několika desítek let. Dalších několik tisíc kvalifikovaných pracovních míst přinese vývoj a výroba technologií potřebných k realizaci ekologicky a regionálně přijatelné těžby, ekologizace a modernizace tepláren a elektráren využívajících vytěžené uhlí. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že nositelem know-how i výrobních kapacit v této oblasti jsou především české subjekty, často v dalších regionech, postižených útlumem těžkého průmyslu.

Energetické koncepce všech hospodářsky vyspělých zemí prioritně zajišťují vyvážený soulad mezi udržitelným rozvojem, konkurenceschopnými cenami energií a bezpečností a stabilitou energetické soustavy. V podmínkách České republiky je s přihlédnutím k prognózovanému vývoji v oblasti energetiky zřejmý budoucí deficit těžby hnědého uhlí, zejména pro účely teplárenství. Od roku 2015 mohou chybět až 2 mil. tun uhlí ročně. Tento fakt by vyvolal prudký nárůst cen tepla s reálným rizikem rozpadu soustavy dálkového zásobování teplem. Sekundárním dopadem této situace by bylo odložení nutné modernizace uhelných energetických zdrojů zpracovávajících uhlí v efektivním kogeneračním režimu tak, aby splnily náročné ekologické předpisy platné v EU po roce 2016.

Je samozřejmostí, že ochrana životního prostředí a vytváření podmínek pro udržitelný rozvoj musí být součástí každé politiky. To není zpochybnitelné. Na druhé straně ale není možné, aby se pod záštitou ochrany životního prostředí nebo dokonce globální změny klimatu zabrzdlilo čiablokovalo fungování energetiky s vážnými důsledky pro hospodářství a obyvatelstvo. Takovému ekologickému fundamentalismu a ovlivňování často bezstarostných a neinformovaných vstev obyvatel je nutné šířít osvětu čelit a rázně ho odmítat. Státní energetická koncepce vyjadřuje cíle státu v energetickém hospodářství. Je tedy základním nosným dokumentem, který slouží i pro zpracování územních energetických koncepcí. I když se představy krajů mohou v některých částech Státní energetické koncepce lišit, územní energetické koncepce nemohou narušit základní pilíře, na kterých je Státní energetická koncepce postavena. Jejich obhájení a prosazení je odpovědností vlády a ústavních orgánů státu.

Strategické dokumenty, jakými jsou Surovinová politika ČR a Státní energetická koncepce ČR, by měly

existující energetický potenciál země nejen respektovat, ale také uvažovat s jeho využitím. Jednotlivé oblasti energetiky vyžadují koncepční rozvoj s cílem zajistit i do budoucího období přebytečnou výrobní bilanci. Za tím účelem je potřebné vycházet z následujících faktorů. Často prezentované názory na spásitelnost obnovitelných zdrojů pro zajištění energetické bezpečnosti jsou jednoznačně přečeňováním jejich významu a možností. Podobně bývají příliš optimisticky nadsazovány budoucí úspory energie v domácnostech a v hospodářské sféře a zvyšování energetické účinnosti. Základní řešení spočívá v zajištění optimálního mixu primárních energetických zdrojů. Jeho optimalizaci lze docílit s maximálním využitím domácích zdrojů energie a využít výhody, které se pro dlouhodobější koncepci nabízí. Používaný protiargument, spočívající v neslučitelnosti uhlí se životním prostředím již do budoucna nemůže obstát, neboť celoevropský trend směřuje k povinnosti spalovat uhlí v modernějších a ekologičtějších výrobnách elektřiny a tepla, jejichž provoz zajišťuje dodržování emisních standardů a vyhovuje trvale udržitelnému rozvoji.

Prosazení optimální struktury zdrojů je v plné odpovědnosti státu, jakožto vlastníka strategických nerostů s nepřenositelnou odpovědností za energetickou politiku, zajišťující energetickou bezpečnost pro normální i krizové období. Podle mého názoru žádná referenda, územní energetické koncepce nebo koaliční dohody nemohou úlohu a odpovědnost státu nahradit. K posílení své pozice musí stát – jeho orgány – v daleko větší míře informovat obyvatelstvo, reagovat na účelové a jednostranně zveřejňované názory nekonceptního a škodlivého charakteru s cílem ovlivnit veřejné mínění.

Rád bych v souvislosti s usnesením vlády č. 444 z roku 1991, které stanovilo územní omezení těžby, připomněl některé skutečnosti. Šlo tehdy o mimořádné řešení v mimořádném období, kdy bylo prioritním zájmem omezit neúměrnou devastaci krajiny a další zhoršení životního prostředí. Bylo žádoucí energetickou strategii minulého období zastavit a vytvořit podmínky pro zlepšení prostředí postiženého území. Navíc usnesení bylo přijato v době, kdy všechny hornické těžební organizace byly státními podniky a usnesení vlády bylo pro ně závazné. Od přijetí usnesení došlo k rozsáhlé restrukturalizaci hornictví a energetiky, státní podniky se změnilly na privátní společnosti. Omezení přístupu k ložiskům územními limity, navíc při existenci státem schválených dobývacích prostorů, vytvořilo poněkud zvláštní stav. Na jedné straně jsou zákonem stanovena práva a podmínky těžaře, na druhé straně jsou usnesením vlády bez právní závaznosti tato práva omezena.

Souhlasím s názorem, že územní omezení těžby vyhrazeného nerostu je dnes fakticky překonané a že podstatné části souvisejících opatření byla již v předchozím období splněna. Myslím si, že ochrana zájmů dotčených subjektů a osob je dostatečně legislativně zajištěna, povolení hornické činnosti je podmíněno

splněním zákonných povinností, především vyřešením střetů zájmů. Tento postup musí být těžební organizací dodržen bez ohledu na existenci nebo neexistenci usnesení vlády. Naopak pozice vlastníků nemovitostí byla na úkor státu posílena novelou horního zákona č. 498/2012 Sb., která nesystémově a účelově zrušila možnost vyvlastnění ve veřejném zájmu; odpadly tak důvody, kterými bylo (byť účelově) vynucováno zachování vlastnosti předmětných usnesení vlády, tzn. ochrana vlastníků nemovitostí před tlakem těžebních společností.

Je tedy možné konstatovat, že v současné době je zcela opodstatněná snaha státu na posílení jeho vlivu v této oblasti energetiky, tzn. snaha státu jako vlastníka nerostu mít možnost rozhodovat a přímo ovlivňovat způsob nakládání s nerostem, energeticky využívat nerost v souladu se společenskou potřebou a být garantem seriózního jednání s vlastníky nemovitostí. Jestliže v rámci jednotlivých etap privatizace byla významným způsobem posílena role soukromého kapitálu na strukturování energetického trhu obecně, pak především v oblasti dobývání a distribuce fosilních paliv je tato pozice dominantní. Stát jako vlastníka nerostného bohatství v České republice má v současnosti velmi omezené možnosti pro posílení svého vlivu. Základním krokem při přípravě energetické strategie by tedy mělo být zaměření se do oblasti využívání majetku státu, který je v současné době používán nejen v oblasti současné těžby vyhrazeného nerostu, ale také s přihlédnutím ke koncepčnímu přístupu i do oblasti, kde je případná těžba vyhrazeného nerostu možná. Stát by měl získat nejen aktivní nástroje pro naplňování jeho potřeb vyplývajících z energetické koncepce a energetické bezpečnosti, ale současně neztratit možnost účinně ovlivňovat revitalizaci a následné využívání území s ukončenou těžební činností, což by v moderní a vyspělé demokratické společnosti mělo být základem pro účinnou regulaci následného rozvoje těchto území.

Je smutné, že zmíněné usnesení dnes slouží jednotlivcům a skupinám, majících zájem o negaci potřebné aktualizované Státní energetické koncepce a surovinové politiky ČR, a zároveň slouží některým politickým stranám k nepravdivým argumentům o usnesení jako závazném a neměnném aktu, je zneužíváno za účelem mediálního ovlivňování veřejnosti, osobního zviditelnění a k politickým ambicím jednotlivců i stran.

Je mylné se domnívat, že průmyslové kraje, jako je Ústecký a Moravskoslezský, mohou svou ekonomickou a hospodářskou budoucnost spatřovat v něčem jiném než opět v průmyslu. Zrušení historických usnesení vlády tedy není krokem zpět, ale naopak dopředu, kdy jde o velkou příležitost pro celý Ústecký kraj i celou republiku.

Doc. Ing. Jiří Cieniáta, CSc.

Vládní zmocněnec pro MSK a ÚK

Mostecký region by měl rozvíjet to co má a umí...

Dnešní hlavní rozhovor jsme oproti zaběhnutým zvyklostem „otočili“ a protože v říjnu skončilo volební období všech orgánů OHK Most a byli zvoleni noví členové, pozvali jsme tentokrát k hlavnímu rozhovoru nově zvoleného, staronového, předsedu OHK Most Ing. Rudolfa Junga. Téma rozhovoru je dané základním tématem tohoto čísla, kterým je společnost a podnikání, z čehož vyplývá i role Hospodářské komory ČR, a tedy i naší okresní v „běhu času“. Vedení rozhovoru jsme svěřili zkušené novinářce, naší člence, paní Lucii Bartoš.

Lucie Bartoš: Vaše ego muselo zaplesat, když na říjnovém volebním Shromáždění delegátů OHK nebyl ani navrhnout jiný kandidát na předsedu mostecké hospodářské komory, že? Nebo je to zodpovědnost, tíha, časová alokace?

Jung: Víte, možná to tak k mé lítosti zvenčí nevydává, ale já ten „jájismus“ nemám rád. Dost mně vadí vývoj některých politiků, kteří postupným vyseděním důlku na svých židličkách postupně přechází od povolebního skromně demokratického „my“ právě k tomu „já“. To mně vadí a snažím se to ne dělat – snad se mi to daří, i když popravdě řečeno v podnikání jede každý sám za sebe a za své, ale komora je něco jiného, tam jde o tým. Víte, šéfovat okresní komoře, když – jak možná málokdo ví – se jedná o tzv. čestnou, rozumějte nehonoranou funkci, je osobně i pro firmu každého předsedy komory velmi náročné. Je to v první řadě stabilizovaná firma, která to může zvládnout a výkon této funkce umožnit. Takže o žádné plesání také nejde, zvažil jsem své možnosti, prodiskutovali jsme to ve firmě, rodina je už zvyklá a protože také mám ještě nějaké komorové vize, tak jsem kolegům a komoře nabídl své služby a kolegové nabídku přijali – tot' vše. Dívám se na to racionálně a bez emocí.

Lucie Bartoš: Jak dlouho jste vlastně předsedou, proč jste do toho před lety šel a co Vás na této funkci nejvíc baví?

Jung: Já se v poslední době snažím moc se zpět neohlížet. Co se stalo, už se neodstojí a pokud víme, kam chceme jít, tak jdeme. Nicméně se ptáte, a tak mi z úřadu napověděli, že jsem byl poprvé zvolen 21. 10. 1999. To jsem si nepamatoval, ale pamatuji si, že když jsem obdržel nabídku, tak mi to samozřejmě zalichotilo. A protože se o tuto

funkci v tehdejší mostecké komoře nikdo neucházel, tak to dopadlo a byl jsem zvolen. Velmi brzy jsem poznal, o co jde, a řekl jsem si, že takhle dál ne a stanovil jsem si postupné cíle, kterých bych chtěl dosáhnout. Snad se k tomu ještě dostaneme. A jestli mě komora baví – tak nebví. Baví mě třeba koukat na kaktusy, bonsaje, třeba i houby, ale komora a podnikání je velmi vážná věc a dívat se na to jako zábavu prostě nelze.

Lucie Bartoš: Co je podle vás takovým nejvíce pichlavým kaktusem českého podnikatelského, potažmo živnostenského prostředí? Jsou to politici a jejich někdy nesmyslné přilepky, byrokratická zátěž, souhrn povinností, kterých nelogicky – v době informatiky a schopnosti prointegrovat navzájem všechny agendy – přibývá, aby zejména živnostníkům, kteří si nemohou hradit outsourcingové služby a oddělení administrativních pracovníků, ubíraly čas na skutečné podnikání, tvoření produktů a výkon jejich služeb?

Jung: Musíme si ujasnit jedno základní krédo. Je jen jedno podnikatelské prostředí, které má jediného reprezentanta, a tím je ze samostatného zákona Hospodářská komora. A jen uvnitř ní mohou či reálně by měly vznikat další profesní prostředí a prostředička profesí a svazů. Tak a co se týká pichlavín (i když si to kaktus nezaslouží): Na řadu z nich jste si jako podnikatelka odpověděla sama. Ano, parametry českého podnikatelského prostředí nejsou k podnikatelům kulantně řečeno vlídné. O tom nakonec svědčí nelichotivé srovnávací tabulky podmínek pro podnikání a konkurenceschopnost v Česku. Ale o tom jsme i my již psali mnohokrát. I když jsem říkal, že se nerad ohlížím, tak tady je to pro poučení na místě: České podnikatelské prostředí vzniklo ze dne na den a asi z vrozené pýchy, nebo kdoví proč, jsme nastoupili svoji vlastní kapitalistickou cestu. Praxe, dá-li se to tak nazvat, předběhla právo, absence osvědčeného systému účasti všech podnikatelů na činnosti komory (laicky povinné členství) v rodícím se podnikatelském prostředí a politické sebevědomí vytvořilo systém tvorby zákonů formou pokus–omyl. Zákon o hospodářské komoře byl sice správně a prozíravě (díky Pithartově vládě) napsán

na povinné členství, ale vydrželo to tři měsíce. Pak se slovo „povinné“ škrtlo, vše ostatní se nechalo a nahradilo se slovem „dobrovolné“, a tím nastala klopotná cesta „českého podnikání“. A prosím nezaměňovat za podnikání v Česku – to je jiná věc. Tady je možná na místě to „ego“. Celý svět staví podnikání a komoru do souznění s politikou jako tvůrkyni legislativy a ví proč – jen u nás je v podnikatelském prostředí poměrně velký chaos: v různých svazech, sdruženích a prezidentech čehokoliv se prakticky nikdo nemá šanci vyznat. A také nevyzná, což platí i pro legislativu. Náš legislativní rámec pro podnikání je jeden z nejsložitějších minimálně v Evropě. Nakonec avizované změny léta připravovaného Občanského zákoníku mluví za vše (a co my s tím – jeho předkladatel a obhajovatel dnes v klidu trousí moudra v Bruselu): Vyvolané změny stály podnikatele možná už miliardy a kdoví jestli po avizovaných změnách nezačneme plnit kašičky advokátů opět.

Lucie Bartoš: Víím, že jste příznivcem toho, aby členy a členkami hospodářské komory byli všichni živnostníci a podnikatelé/ky, tak, jak to nyní hodlá prosadit i prezident celostátní hospodářské komory V. Dlouhý. Někomu se to nelíbí – ani zaměstnanci nejsou všichni v odborech a podobně, zní jeden z argumentů. Dalším argumentem je, že členství je placené a komora není tolik zajímavá pro drobné živnostníky. Prý jim příliš služeb, které potřebují v každodenním pracovním životě, nepřináší. Mají pocit, že komora je atraktivnější pro velké průmyslové firmy, se zaměstnanci a podobně. Ne pro provozovatele kadeřnictví, truhláře či odborníky na volné noze. Jistě by byla škoda, kdyby takovéto myšlenky o komoře v myslích drobných podnikatelů zůstávaly, zejména v našem regionu. Myslíte, že byste se v příštím období více mohl na toto zaměřit?

Jung: Víím, že problematika OSVČ – a o tom prakticky mluvíte –, je vaše velké téma a já to chápu a čekal jsem, že na to dojde řeč. Ale já vás v tuto chvíli zklamu a dovolím si toto téma odložit na jaro příštího roku, kdy plánujeme obnovit celé jedno číslo TEMA právě problematice OSVČ. Abych se ale úplně nevyhnul alespoň nějakému stanovisku, pak je hlasitě říkám zatím jen

v obecné poloze: Problém OSVČ tady existuje, musí se řešit a komora v tom musí sehrát výraznou roli. Problémové okruhy jsou k nastartování diskuse v podstatě dva. Jednak osobně sociální, odkládaný jimi samými na pozdní léta po ukončení aktivního podnikání a činnosti – což není problém komory. Pak je tu problém kompetencí, výkonů řemesel a živností, a to už problém komory je. Nechci tím tady a teď vyvolat polemiku a vlnu kritiky – je to problém složitý a rád tím vzbudím pozornost k březnovému TEMU, kde se tomu budeme věnovat podrobně. Jen ještě několik čísel k zamyšlení. V ČR je zhruba 8,6 milionu obyvatel ve věku nad 18 let, včetně 2,3 milionu starobních důchodců. Když jen odhadneme, že jedna čtvrtina důchodců ještě jako OSVČ podniká, pak teoretický potenciál OSVČ je v České republice 6,3 milionu osob. V naší republice jsou evidovány celkem přes 2 miliony OSVČ. My starší, co ovládáme trojčlenku, si snadno vypočítáme, že v ČR je podnikatelem jako OSVČ téměř každý čtvrtý občan. Zdá se vám to jako normální, mně rozhodně ne? A to prosím nezapočítávám podnikatele jako právnické osoby. A jen pro upřesnění, komora neusiluje dnes o povinné členství, chce jen zavést povinnou registraci OSVČ u komory.

Lucie Bartoš: Dobře, budeme se těšit na avizované speciální vydání. Jak hodnotíte podnikatelské prostředí regionu a jak by se mělo vyvíjet? Protože málo platné – míra nezaměstnanosti v našem okrese se pohybuje kolem necelých 13 procent.

Jung: Naše komora působí v regionu, který byl dlouhodobě orientován a vychovávan pro potřeby energetiky a doprovodné chemie (kapalná paliva považujeme také za energetiku). Energetika, a zejména těžba uhlí, vytváří specifickou charakteristiku regionu a tento obor je tak významný a specifický, že s sebou táhne i ostatní segmenty podnikatelského prostředí v kvalitativních i kvantitativních parametrech. Vlastní vnitřní racionalizace energetických podniků i jejich inovační procesy způsobují, že tímto přirozeným úbytkem pracovních míst se na trhu práce objevují lidé, kteří právě v těchto provozech své uplatnění bez problémů nacházel. Přidáme-li k tomu již obehnanou písničku o nesmyslně vynuceném a předčasném útlumu těžby uhlí takzvanými ekologickými limity, pak jsme ve stavu, ve kterém se nacházíme. I segment malého a středního podnikání byl a je subdodávkami přímo a realizací kupní síly zaměstnanců energetiky na prosperitě té samé energetiky závislý. Náš region nezachytil trend přirozeného a vynuceného snižování počtu pracovních míst v energetice. Uchlácholil se tím, že nikdo rozumný neomezí těžbu jediné domácí suroviny a podlehl vizi svých představitelů, že stačí pouhé finanční investice do výstavby drahých průmyslových zón a volný trh vše vyřeší. Svoji roli také sehrály blábolů některých politiků o tom, jak obecné služby a cestovní ruch nás spasí a vše eliminují. Tak to se až tak nepovedlo a samozřejmě nepovede, protože změnit strukturu podnikatelského prostředí,

k tomu usnesení a představy nestačí. Žádný rozumný podnikatel neuloží své prostředky do politicky nestabilního regionu, do regionu se špatnými cestami, do regionu s nekvalifikovanou a k práci neochotnou pracovní silou a do regionu, o kterém se říká, že je nezdravý. Podle mého přesvědčení by mostecký region a v podstatě i kraj měl rozvíjet to, co má a umí.

Lucie Bartoš: Co tím přesně myslíte?

Jung: Není od věci stále usilovat o to, aby zůstal energetickou základnou republiky i nově postavenou na rozvoji nových energetických zdrojů. Na technické i ekonomické dostupnosti energetických zdrojů postavit i podmínky pro rozvoj ostatních segmentů stávajícího průmyslu, zejména chemického a strojírenského. Samozřejmě technicky i cenově dostupná elektrická energie je rovněž výrazný rozhodovací parametr pro nové investory. S tím souvisí i mé přesvědčení o nutnosti razantně usilovat o objektivní pozitivní obraz našeho kraje. To nedá moc práce – stačí se dívat a objektivně hodnotit. Víc práce dá sjednocení postupu všech možných politických stran a hnutí a jejich představitelů, k čemuž je cílena i myšlenka našich komorových akcí. A z těch praktických věcí? Dopravní infrastruktura silnic, železnic a vodních toků, podpora technické vzdělanosti, bezpečnost – ale to jsou věci známé.

Lucie Bartoš: Kdybyste měl konkrétně vyjmenovat nejdůležitější věci, které se za léta fungování mostecké komory podařilo prosadit, zlepšit, vytvořit, co by to například bylo?

Jung: Jsem rád, že se mohu také za sebe, své kolegy a hlavně naše členy veřejně pochlubit, že cíle, s kterými jsem začínal své předsedávání, postupně přidával a chcete-li „vnutil“ svým kolegům, bez kterých by to rozhodně nešlo, se až na jednu podařilo naplnit. V první řadě jsem chtěl stabilizovat

úřad komory, a to jak personálně, tak věcně. To se podařilo, počet zaměstnanců se zvýšil, úřad je plně vybaven, sídlí ve vyhovujících prostorách a byl certifikován k poskytování vybraných služeb podle norem v systému managementu řízení jakosti – ISO. Velmi jsem usiloval o to, abychom přesvědčili a mohli vykonávat některé služby, které dosud dělal stát. Úřad vykonává z pověření státu služby Czech Point. Velký důraz jsem kladl na ucelený soubor vnitřních norem komory a řád úřadu. I toto se podařilo naplnit a takzvaný Organizační pořádek OHK Most je vzorem i pro ostatní složky komory. Chtěl jsem členům komory nabídnout institut, ve kterém by mohli realizovat svoji odbornost a v ní působit. Náš systém odborných sekcí je podnikatelům k dispozici a je také v komorovém prostředí využíván i mimo naši komoru. Dalším cílem bylo zvýšit povědomí o komoře v rámci regionu na základě smluvních vztahů. OHK má až na jednu výjimku smluvní vztahy o spolupráci s městy, obcemi, všemi relevantními institucemi a komunikuje i s orgány státní správy v okrese. Udržuje se a rozvíjí spolupráce s partnerskými komorami v Halle-Dessau a Chemnitz. Mým snem bylo zřízení vlastní dceřiné obchodní společnosti, která by se zabývala zvyšováním odborné úrovně firem a jejich vzděláváním. OHK Most je vedle centrály HK jediná komora, plně ovládající dceřinou společností KOMORA, s.r.o., která hlavně zásluhou místopředsedy Ing. Manna vlastní nevidaný soubor akreditací pro poskytování služeb v oborech norem ISO. Také jakýmsi vzdáleným snem bylo vydávání vlastního komorového časopisu. Jsme dnes na stránkách čtvrtletníku TEMU, který je již pevně zapsán do mediálního prostoru regionu, a máme z něj radost. Vše, čeho jsme dosáhli, je podmíněno našimi aktivními, ale i pasivními členy. Mým hlavním cílem bylo vybudovat v Mostě silnou

a vlivnou komoru. Dnes si OHK Most drží prvenství a je z klasických okresních komor stále největší okresní komorou struktury Hospodářské komory ČR. Základním prvkem jakéhokoliv subjektu je jeho finanční stabilita. OHK Most za mého působení ani jednou neskončila se záporným výsledkem hospodaření, ale to vlastně není prioritou, ale v mém chápání jakási samozřejmost a povinnost. Mohl bych pokračovat výčtem našich unikátních projektů, řady seminářů, konferencí, stanovisek, služeb, ale sám jako zodpovědný za Temu musím uznat, že by se to do tohoto čísla vše nevešlo. Jen ještě poznámku – kde by byly všechny naše myšlenky bez jejich kvalitní realizace naším úřadem. I toto je jeden z předpokladů úspěšné činnosti komory.

Dnes si OHK Most drží prvenství a je z klasických okresních komor stále největší okresní komorou struktury Hospodářské komory ČR.

Lucie Bartoš: Zbývají vám ještě vize do budoucna? Jaké jsou? Co byste chtěl navrhnout, zavést ve prospěch podnikatelské komunity v tomto okrese? Kdysi jste hovořil o tom, že byste chtěl, aby mostecká hospodářská komora sídlila ve vlastní budově, společně s podnikatelským inkubátorem. Také jste zmínil jeden nesplněný sen, je to ono?

Jung: Vize a projekty se rodí neustále, a co mne těší, že to nejsou jen vize mé, ale stále více inspirace přinášejí kolegové z vedení komory i z řad členů – a to je dobře. Takže teď o vizích mluvit nebudu, vše má svůj čas a nechci inspirovat „konkurenty“. Ale o jedné vizi bohužel nesplněné bych rád promluvil. A je to právě to, na co se ptáte. Ano, komora by si zasloužila vlastní sídlo, kde by mohla poskytovat kvalifikované služby podnikatelům a pod vlastním dozorem vychovávat nové podnikatele. Bylo by to pro rozvoj a zkvalitňování podnikatelského prostředí to nejprospěšnější, co by mohlo zejména v našem „nezaměstnaném“ regionu dostat. Bohužel i přes naši komorovou velikost nedokážeme vygenerovat dostatek zdrojů ke standardnímu pořízení nemovitosti k tomu vhodné. Tady se bez velkorysé pomoci města nebo kraje neobejdeme. V tom závidím kolegům v německých komorách, kde jde leccos a umí se společně počítat a hlavně dopočítat dlouhodobě dopředu. To ale u nás nejde. Je politicky méně rizikové nechat prázdné objekty padnout, než je s jakousi fiktivní ztrátou věnovat tomu, kdo by se o něj postaral a gramotně je využil, třeba na podporu malého a středního podnikání. Mimochodem je úsměvné, že všechny úspěšné i neúspěšné politické strany mají podporu podnikání ve svých volebních programech, ale v jejich rozpočtech, se kterými po uchopení moci vládnou, žádné částky prakticky nenaleznete. Takže ano. Cíl a přání je to veliké, nevzdávám to, ale asi to předám svému nástupci.

Lucie Bartoš: Víím, že s lidmi, s nimiž spolupracujete, se rád občas setkáte i osobně, abyste se jich

pozeptal, zjistil, zda s vašimi návrhy a nápady souhlasí a podobně. Možná i ve výše uvedeném byste se mohl pokusit o to, co dělávali králové – sejít „dolů“ mezi ty drobnější dílky podnikatelské skládačky Mostecka. Mnohé dobré v dějinách lidstva začalo „odzdola“, doslova od pracujících lidí. Nemyslíte?

Jung: Myslím, víím to, a pokud mi síly a čas dovolí, tak se scházím. V poslední době také v rámci projektu „Rodinné stříbro“. Ale na Mostecku je registrováno asi 18 000 OSVČ (a platí, že se k OSVČ vrátíme) a asi 2 500 podnikajících právnických osob. Mluvit se všemi a plnit svoji roli ve firmě není možné. Právě proto jsme vytvořili systém sekci a snažíme se komunikaci otočit. I čeští podnikatelé, zejména pak živnostníci, přijdou na to, že jedině

ve spojení je síla (to věděl i náš kníže Svatopluk) a nikdo jiný než komora, jejich cech a společenstvo, jejich obecné zájmy a řemeslo, chcete-li živnost, neochrání. Již nejméně dva roky se snažíme založit řemeslnou sekci, ale zájem samostatně podnikajících řemeslníků je mizivý, o čemž by mohl mluvit kolega Kadlec, který je tímto úkolem pověřen. Komora nemá nástroje na ochranu individuálního byznysu a zakázek a ani to dělat nechce. To si musí ohlídat a prosadit každý podnikatel sám, ale může velmi výrazně ovlivnit tvorbu podmínek pro korektní podnikání. A to platí pro celé podnikatelské prostředí a má-li tuto základní roli plnit, tak k tomu potřebuje sílu, a tím daný vliv. A když to neuděláme my, čeští podnikatelé, tak to udělá někdo jiný – jiný kapitál. A to já nechci. Ale možná, že by to někomu nevadilo – nevíím.

Existence a rozvoj „česko-zahranických“ obchodních komor u nás a v našem prostředí by měla i pro váhající být jistým mementem.

Lucie Bartoš: K 30. září měla členská základna OHK Most celkem 248 členů, z toho je 37 členů mimo okres Most. Mimochodem okres Most se řadí rozlohou mezi nejmenší, a to na 71. pozici, ze 77 okresů. Dle počtu obyvatel se jedná o 36. Příčku ze 77, přičemž je v okrese registrováno 22 698 podnikatelských subjektů, z toho 17 538 fyzických osob, což představuje 45. místo v republice. Co se z těch čísel dá vyvodit a jak byste přesvědčil nečleny, aby v nadcházejícím roce zvážili spolupráci či přímo členství v komoře?

Jung: Máte poměrně přesná čísla. Porovnáme-li počet našich členů s těmi evidovanými, pak to opticky vypadá nějak. Když vezmeme jiný zjistitelný parametr, třeba počet zaměstnanců, pak členové komory zaměstnávají zhruba 60 procent všech zaměstnanců a to už je pohled jiný. Dovolím si tvrdit, že podnikatel, který to se svým podnikáním myslí vážně, se svou profesí a zaměstnanci korektně, už

v komoře je. Éra přesvědčování už je za námi. Podnikatelské prostředí, jako partner politického a občanského prostředí, se bez své komory neobejde. Společnost potřebuje za účasti všech podnikatelů silnou, sebevědomou a kompetencemi vybavenou podnikatelskou samosprávu, tedy v uvedeném pojetí – komoru. Že to u nás oproti ostatnímu vyspělému světu až tak naplno nefunguje, tak to je náš problém, který jsme v „českém kapitalismu“ zatím mohli kompenzovat rozprojelem státních firem a majetků, k čemuž se i obce přidaly – tedy kulturně řečeno privatizací. Když už nebylo co, „dorazili“ jsme to poté růstem státního a občanského dluhu, u kteréhož dnes za úspěch a jakousi berličku považujeme to, že stamilardové každoroční zadlužování státu alespoň neroste. Zkrátka i naše česká společnost se bez své komory neobejde. Jde o to, aby to byla komora českých podnikatelů. Existence a rozvoj „česko-zahranických“ obchodních komor u nás a v našem prostředí by měla i pro váhající být jistým mementem. Takže nabízet účast ano, ale velké přesvědčování asi v mém vnímání už ne. Máme na to krásné přísloví „Každý svého štěstí strůjcem“. Ale pozor, aby nedošlo k mýlce, že komora je tu jen pro ty velké a „v Praze realizované“ strategické věci. Komora poskytuje i v regionech svým členům a podnikatelům už dnes řadu užitečných služeb v oblasti propagace, vzdělávání, poradenství, osvěty, styku s úřady a podobně. Jde o to si o ně říci a vytvořit zdroje pro jejich kvalitní poskytování.

Lucie Bartoš: Co si myslíte o problematice kvót? Pozor – neříkám pro ženy, ani pro muže, ale obecně přirozené zastoupení obou pohlaví. (Třeba i ve školství se hovoří o větším prostoru pro muže – pokud o něj mají zájem, tedy o určité potřebě diverzity.) Není zvláštní, že jak jde o politiku a pod-

nikání, tak se o potřebě diverzity tak vehementně nemluví? Není to tím, že oproti školství je politika a podnikatelský post více o bojovnosti za co nejlepší místo, o větších financích či podobně? Jak je to přímo v rámci mostecké hospodářské komory?

Jung: Trochu jsem váhal, jestli se této otázce nemám vyhnout, protože rozličené dámy jsou těžkými soupeři...

Lucie Bartoš: Neřekla jsem, zda jsem či nejsem příznivkyní či naopak odpůrkyní vůbec nějakých kvót... Rozhodně nechci hovořit jako feministka, to opravdu ne... Jen jde o téma, které zajímá mnohé čtenáře, a to i v řadě jiných médií, proto se – jako prostřednice – za ně ptám.

Jung: Inu, já to jednoduše neumím definovat a nikde jsem takovou definici přirozeného zastoupení neviděl. A pak – otázky kvót v tom pojetí, jak se je

některé neukojenými ambicemi 'samonabuzovací' dámy snaží prezentovat až na Evropské úrovni, je pro mě úsměvné téma plýtvání sil a prostředků. A dovolím si přitvrdit – hloupost, která ve svém důsledku poškozuje i ty, které toto téma neustále vyvolávají. Není to evropské téma a například úřad OHK Most je bezproblémově obsazen v kmenových funkcích pouze ženami – takže „máme splněno“. Ale pozor – to prosím nemá nic společného s nerovným odměňování žen za stejnou práci, kdy já o takovém přístupu sice nevím, ale pokud opravdu existuje, pak je to samozřejmě odsouzeníhodné.

Lucie Bartoš: Přehodíme tématickou výhybku k čemusi, co snad nevypadá tak kontroverzně: Loni jste myslím vy, respektive komora, byli nominováni na Cenu města Mostu. Bohužel dali tehdejší zastupitelé přednost někomu jinému. Jak jste to vnímal? Proč si podle vás komora takové ocenění případně do budoucna zaslouží? Myslím, že to je otázka, která jistě dobře uzavře naše povídání...

Jung: Poškrábala jste tak trochu mé citlivé místo. Víte, nejsem sběratel osobních ocenění a titulů, ale úspěch týmu, který na Mostecku něco pozitivního dělá a dává o regionu navenek také vědět, je něco jiného. Návrhy na ocenění komory cenou města Mostu

se objevily již dříve a já jsem je navrhovatelům vždy rozmluvil. Ale výročí 20 let úspěšného působení jsem za dobrý důvod považoval. Je mi líto, že zastupitelé měli jiný názor, i když jakousi náplastí je upřednostnění a loňské udělení ceny unikátnímu a úspěšnému projektu dámské házené v Mostě – Černí andělé jsou skvělými reprezentantkami Mostecká.

Ovšem otevřela jste touto závěrečnou otázkou jedno pro Mostecko zásadní téma. Je to téma pověsti a pozitivním vnímání našeho regionu. Jestli snahou o plošnou podporu všeho a všech rozumné disponibilní zdroje, dostaneme se do sedí průměru a z průměru je při potížích krůček do podprůměru a zapomenutí. Měli bychom si vážit a snažit se udržet podmínky pro unikátní úspěšné projekty a jejich udržitelnost a stabilitu. Třeba i přehánět a třeba i na růžovo přilakovávat – dělají to tak v podstatě všichni (kolik prostředků jen vynakládají výrobci třeba na otravné televizní reklamy). Pak se o nás bude vědět a pozitivně psát a lidé i noví investoři k nám budou bez obav přicházet.

Pro příklady nemusíme chodit daleko, ať už je to projekt zmíněných Černých andělů, projekty Mosteckých dromů, rekultivační projekty a třeba malíčkost – hrad Hněvín, na jehož příkladu bych uvedl, v čem bychom měli přemýšlet trochu jinak: Hrad Hněvín představuje nejen exkluzivní restauraci, ale

je také unikátní vyhlídkou, která o Mostecku řekne více než všechny publikace, které byly vydány. Já toho velmi často využívám. Ale někdo se zasloužil o přijezdovou komunikaci, na které se dvě dnešní auta nevyhnou, a když se tam někdo neznalý vydá, riskuje potíže. Podruhé si to již rozmyslí. Na této zdánlivě banalitě, kterou by vyřešilo alespoň půlmetrové rozšíření, nebo semafor, se dá odvodit i myšlení o daleko závažnějších věcech tak, jak jsem je ve zkratce uvedl.

Lucie Bartoš: Pane předsedo, děkuji vám za rozhovor. Závěrem připomeňme, že na podzim probíhaly nejen volby v rámci mostecké hospodářské komory, v rámci kterých svůj post obhájil právě Rudolf Jung. Mimoto se rovněž konaly volby do městských zastupitelstev. Ta místní se dosti změnila. Můžeme si tedy jediné jen přát, aby noví politici byli k podnikatelskému rezortu ve svých okresech korektní, progresivní a přívětiví, a to například až tak, aby se Most, Litvínov či některá ze zdejších obcí vyšplhala mnohem výše například v žebříčku každoroční ankety „Město pro byznys“. Snad je toto i inspirativní myšlenka pro nový politický establishment v našem regionu.

inzerce

ČERNÝ ANDĚL BAR & RESTAURANT

Restaurace a penzion ve Sportovní hale

Kontakty: tel. 731 196 890 • email: info@penzion-most.cz • www.penzion-most.cz

Host jako host

Mgr. Karel Novotný, MBA, LL.M.

K tomu snad jen dodávám, že hostinský Palivec nedojel na nepolitický názor, ale pokálený obraz císaře pána.

Účast v letošních komunálních volbách byla vysoká, alespoň ze strany podnikatelů. Ti si totiž uvědomují, že komunální politiku potřebují – ovlivňuje prostředí, ve kterém podnikají.

Podle průzkumů či ankety se letošních komunálních voleb zúčastnilo překvapivě 70 % podnikatelů, přičemž celková a celorepubliková účast v letošních volbách se zastavila na hodnotě 44,46 %. Je tedy zřejmé, že o výsledcích komunálních voleb chtějí podnikatelé rozhodovat (na rozdíl od mnohých občanů, kteří nevolí a jen nadávají).

A co si přeji podnikatelé?

Aby v zastupitelstvech seděli lidé, kteří nebudou krást. Jako šejdiře (slušně řečeno) ostatně označovala zastupitele v komentářích ankety valná většina z nich. V podstatě se to dá shrnout do konstatování, že podnikatelé chtějí, aby na radnicích seděli čestní lidé, kteří nebudou rozhrázovat veřejné zdroje za nesmysly. A není podstatné, z jakého politického uskupení ten daný člověk byl, je či bude.

Je to dáno i tím, že si podnikatelé plně uvědomují, že komunální politika má na jejich byznys vliv. Regionální volby mají na malé podnikání značný vliv, osobně bych to vůbec nepodceňoval. Pro živnostníky a mikropodnikatele je přece důležité, kdo bude rozhodovat o tvorbě infrastruktury regionů a obcí, na čemž se malé a střední firmy podílejí. Nemluvě o tom, že v regionech, kde podnikají, obvykle i bydlí a mají zájem na tom, aby jejich okolí slušně vypadalo a fungovalo, a podle toho se rozhodují, jestli třeba nepřemístí firmu jinam.

Nicméně – stále jsem o správnosti Palivcovy zásady přesvědčen. Ale ne tak mnoho jiných. Jen se již bojím toho, kdy se začnou podnikatelé zaměstnanců či dodavatelů nebo jiných podnikatelů ptát, zda vyznávají stejnou politickou víru.

Kdo z nás si vzpomene na volební agitky pro kandidáty Národní fronty, které byly terčem výsměchu před rokem 1989?

Podnikatel jako každý jiný má právo se vyjadřovat k politice, ale nemá ji s podnikáním spojovat. Domnívám se.

„Host jako host,“ řekl Palivec, „třebas Turek. Pro nás živnostníky neplatí žádná politika. Zaplať si pivo a sed' v hospodě a žvaň si, co chceš. To je moje zásada. Jestli to tomu našemu Ferdinandovi udělal Srb nebo Turek, katolík nebo mohamedán, anarchista nebo mladočech, mně je to všechno jedno.“

Skoro vždy totiž existuje podezření, že zisky mohou souviset s politikou, a jsou tedy přinejmenším nemravné, ne-li získané nelegálně.

Bývalý Italský premiér Berlusconi čelil útokům kvůli svému obchodnímu impériu, i když je neřídil. Americká opozice například v nadsázce v minulosti poukazovala na to, že celá irácká válka byla vedena jen kvůli firmě Haliburton viceprezidenta Cheneyho. A to i přes to, že ji pan Cheney při nástupu do úřadu „zmrazil“.

Spojit obchod a politiku je dosud zvykem v řadě asijských, afrických i latinskoamerických zemí. V západních demokraciích je to jedno z nejpřísnějších tabu. Nebo aspoň tomu tak bylo.

Na druhou stranu například šéf holdingu Synot Ivo Valenta tvrdí, že podnikatelé by měli být aktivní v politice. „Mají mnoho zkušeností, dokážou se v pravý čas rozhodnout a nést za svá rozhodnutí zodpovědnost, což politikům často schází.“

Že z pozice senátora bude moci pomáhat svému domovskému Slovácku jen omezeně, panu senátorovi Valentovi nevádí. V Senátu chce využít svého mediálně známého jména a doufá, že bude slyšet.

„Nejsem zvyklý utíkat bez boje. Budu hledat cesty a pomyslně tlouct na dveře, dokud je někdo neotevře,“ zdůraznil Valenta.

Na druhou stranu lze vstup podnikatelů do politiky vnímat i částečně pozitivně.

Myslím si, že podnikatelé mohou a mají mluvit s politiky. Sdělovat vize, transparentně je podporovat, to je v pořádku, ale kupříkladu zasahovat do personálních otázek, to už ne.

Spojení podnikatelé a politika má v českých podmínkách hanlivý nádech. Jak k tomu došlo?

Prošli jsme si určitým obdobím deziluze, kdy většina lidí byla nespokojena s tím, jak se politici chovají a politika utváří, jak někteří zneužili svých postavení či peněz.

Politik musí reprezentovat především veřejný zájem, ne ten soukromý. Člověk do politiky nemá vstupovat za účelem podnikání nebo kvůli zdroji obživy, pokud neuspěl v jiné občanské profesi.

Standardní politické strany si nepěstují svoji budoucí elitu, a tak ve volbách vítězí lidé, kteří pyšně prohlašují, že nejsou politiky. Moderátorem současného dění nejsou klasické strany, ale hnutí ANO. Je to logický vývoj, nebo slepé rameno hlavního

proudu? Dokládá to hlubokou krizi politického stranictví? Takže se vracím k tomu, že podnikatele vstupující do politiky, skutečně mohou vnímat já osobně i občanská veřejnost částečně i jako pozitivní věc. Mají životní zkušenosti, hodnotové a ekonomické zázemí, přínášejí nové momenty, což všechno může vést k ozdravení veřejného prostoru. Nicméně jsou tu určitá rizika, protože podnikatelé, kteří mají silný soukromý zájem, musejí projít zřetelnou konverzí, aby se stali reprezentanty zájmu veřejného.

Chcete-li dlouhodobě působit ve veřejném prostoru, nestačí vytvořit jakési ideově neuchopitelné hnutí. Tyto subjekty se nesou na protestní, řekl bych až populistické vlně, a chtějí-li si zajistit politické přežití, musejí se transformovat ve standardní politické strany, vytvořit si vnitřní mechanismus fungování a ideově zakotvit v politickém systému, aby byly jasně názorově definovatelné.

Obecně ale přece jen stále platí, a jsem o tom pevně přesvědčen, že stabilní politický systém může být utvářen jen stabilními politickými stranami, které si dlouhodobě vychovávají svoji členskou základnu přes komunální a krajskou až po celostátní politiku.

Vraťme se ještě k jevu, který v nebyvalé míře zasáhl nejen Česko, ale kupříkladu v osobě pana prezidenta Andreje Kisky i Slovensko, tj. **vstup významných podnikatelů do politiky**. Motivace mohou mít tito jedinci různé a je obtížné o nich spekulovat. Může jít o projev upřímné nespokojenosti s veřejným životem, s tím, jak politici zacházejí s našimi daněmi, jak se rozvíjí stát nebo obec. Druhým podnětem může být pocit, že jeho hlas není dostatečně slyšet a chce, aby se jeho preference či pozice výrazněji prosadily. Pro podnikatele, kteří mají silně vyvinuté soukromé priority, musí fungovat institucionální brzda, aby u nich nepřevládaly. Když je někdo velmi aktivní v určitém byznys segmentu, neměl by v dané sféře reprezentovat veřejný zájem.

Co říci závěrem?

V demokraticky uspořádaném státě by měla vždy vítězit aktivita občanů a vůle voličů. Občané by měli aktivněji dávat najevo své tzv. občanské postoje, ať už osobně diskusemi, podněty politiků, i blogy na internetu, ale také aktivním zapojením třeba do života obce, nebo formou spojení a aktivitami v různých spolcích, odborných organizacích nebo zájmových sdruženích.

Potřebu ovlivňovat kvalitu svého životního prostoru a podmínek, ve kterých žijí by neměli mít v popsané míře jen podnikatelé, ale všechny sociální či zaměstnanecké skupiny obyvatel.

A volič obecně? Ten už by se dle mého soudu měl po 25 letech konečně probudit a naučit se to zásadní voličské krédo. Volit je mé právo a zákonem daná možnost ovlivňovat věci veřejné (mimo aktivní účasti jako politika). Voliči si už konečně musí uvědomit, že je třeba sledovat, jak se politické subjekty dlouhodobě chovají a volit ten subjekt či osobnost, kteří dle politické nabídky nejlépe odpovídají dlouhodobým zájmům a také sociálnímu a majetkovému postavení voliče. Nakonec snad občan – volič konečně pozná, že z dlouhodobého hlediska je pro něho optimální volba konzistentní čitelné politické strany, která má svou stálou pozici v rámci politického spektra a která v očích občana – voliče se dlouhodobě snaží v rámci demokracií daných podmínek řešit jeho problémy. A až druhotným se stane, zda je na kandidátce technik, dělník a či politicky aktivní podnikatel.

Mgr. Karel Novotný, MBA,LLM
náměstek ministra průmyslu a obchodu ČR
a zastupitel města Most

inzerce

Jsme jedinou evropskou zemí, která nemá spolehlivé napojení na mořské přístavy. V důsledku nízkých vodních stavů na Labi po velkou část roku jsou naše přístavy nedostatečně využity. Řešení formou investice do jezů na Labi se odkládá. Přístavy se zčásti orientují na funkci suchozemských kontejnerových terminálů, kam jezdí kontejnerové vlaky z přístavů v Hamburku, Brémách, Rotterdamu a míří i do jižní Evropy.

Koncem roku 2014 končí realizace projektu „Upgrading of Inland Waterway and Sea Ports“, zkráceně INWAPO, podporujícího rozvoj intermodální dopravy ve střední Evropě. Projekt je financován z prostředků Evropského regionálního rozvojového fondu prostřednictvím programu Central Europe. Na projektu se z české strany podílí Regionální rozvojová agentura Ústeckého kraje, a.s. a Ministerstvo dopravy ČR.

Projekt svými výsledky přispěje k rozvoji funkční vícemodální dopravy nákladů v 7 zemích střední Evropy. Cílem projektu z pohledu České republiky bylo podpořit a zatraktivnit ekologicky udržitelnou více-modální přepravu, která více zapojí vodní dopravu po Labi do mezinárodních zboží proudů v oblasti střední Evropy. Proto byl proveden průzkum mezi firmami a přístavy na Labi, z něhož byla vypracována analýza potenciálního množství nákladu, který by bylo možno za určitých podmínek po Labi v budoucnu transportovat namísto neekologické přepravy po silnicích. Byla zpracována analýza potenciálu vodní dopravy v ČR, zjištěno vybavení přístavů na Labi, zjišťovány problémy, kterým podnikatelé v oboru vodní dopravy čelí. Vznikl akční plán, který ukazuje problémy vodní dopravy v ČR a naznačuje jejich řešení.

Oficiální web projektu INWAPO: www.inwapo-project.eu.

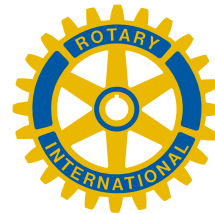
Pohled na přístav v Ústí n.L. – zdroj České přístavy, a.s.

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

INWAPO
improving connections, joining people

Podnikatelé jsou největšími služebníky ve společnosti

Existence soudobé společnosti je nemyslitelná bez podnikání a podnikatelů. Podniky a podnikatelé mají dnes nezastupitelnou úlohu ve všech oblastech společenského dění – v ekonomice, politice, kultuře atd.

Nový občanský zákoník v § 420 definuje podnikání resp. podnikatele takto: „Kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, je považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele.“

Dle mého názoru je tato definice společensky velmi nepřesná. Před pár dny jsem měl čest se zúčastnit, jako jeden ze spíkrů seminárního setkání podnikatelů se studenty středních škol (cca 90 studentů

ze škol Mostu, Loun a Kadaně). V průběhu dopoledne jsme se studenty diskutovali na téma podnikání. Sešli jsme se na tomto fóru čtyři podnikatelé + moderátor (také úspěšný podnikatel), každý z jiného oboru a všichni s cca 20ti letou zkušeností z podnikání. Ani jeden z nás nebyl, tím podnikatelem, který by byl „ve správnou chvíli na správném místě“ v tom smyslu, že bychom privatizovali společnost v níž jsme před tím pracovali apod....

Naším úkolem bylo vyprávět a diskutovat své podnikatelské příběhy. Ve finále však šlo spíše o filozofickou debatu, kdy jsme studentům vyprávěli o důležitosti snů a vizí a o nesnázích, které nás na cestě za podnikatelským úspěchem potkávají. Všichni jsme si prošli obdobím, kdy se daří a prakticky všichni jsme si za dobu podnikání sáhli na dno, kdy jsme měli potíže jako „podnikatelé“ uživit své rodiny.

Jednomyslně jsme se shodli na tom, že i když podnikáme pro to, abychom své rodiny finančně zabezpečili, tak v podstatě o peníze až tolik nejde. Každý zdůraznil své poslání a odpovědnost, kterou cítíme ve vztahu ke společnosti a především zaměstnancům a jejich rodinám. Nejedna z nás v začátcích nebo v kritických okamžicích podnikání sháněl peníze na výplaty svých lidí a až v druhé řadě se staral, o to kde vezme peníze pro svoji domácnost a rodinu.

Po skončení semináře jsem měl krátký telefonát s organizátorem akce. Oba jsme byli akcí nadšeni, na jedné straně nás těšil zájem studentů a na druhé

straně jsme byli téměř až překvapeni, jak podnikatelé, kteří svou firmu vybudovali od nuly, jsou ve filozofické shodě a chtějí společnosti více a více dávat. Bohužel jsme však museli konstatovat, jak politici jsou dnes vůči podnikatelům vesměs chladní a nejsou ochotní a asi ani schopni vyzdvihnout nezastupitelnou pozitivní roli českých podniků a podnikatelů a tím veřejnosti jednoznačně vysvětlit, že podnikatel a jeho podnik je jeden z nejdůležitějších článků soudobé společnosti.

Osobně dnes chápu podnikatele, kteří začali od nuly a udrželi své podnikání dvacet a více let, jako „největší služebníky společnosti“. Zajišťují svou kreativitou a pílí pracovní místa a tím dávají živobytí rodinám svých zaměstnanců. Vrací společnosti to, co získali svým podnikáním ve formě nemalých daní, z nichž všichni můžeme čerpat veřejné statky. Dále prakticky všichni přispívají různými způsoby na sport, kulturu, charitativní projekty atd.

Tímto chci vyzvat vůdčí osobnosti veřejného dění, aby při každé příležitosti vyzdvihovali úlohu podnikatelů ve společnosti jako hrdinů, kteří bojují za její fungování ve všech ohledech.

Závěrem mi ještě dovolte popřát všem požehnané Vánoce a mnoho zdraví a úspěchů do nového roku 2015.

Ing. Jiří Bureš
ROTARY CLUB MOST

Vážení obchodní partneři a spolupracovníci,
přejeme Vám mnoho pracovních i osobních
úspěchů ve Vašem životě.

Ať Vám pohoda a štěstí prozáří nejen
sváteční chvíle Vánoc, ale také dny nového roku.

Ochrana životního prostředí

V letošním roce si připomínáme výročí 25 let od sametové revoluce, kdy nejen skončila vláda jedné strany, ale rozběhl se i proces, který změnil nejen naše životy, ale zcela zásadně i životní prostředí, které nás obklopuje. Rok 1989 byl nejen začátkem svobodného podnikání v Československu, ale rovněž rokem, kdy byly odstartovány změny, které vedly ke zcela zásadnímu zlepšení stavu přírody i kvality života občanů.

I přes častou kritiku různých aspektů ekonomické transformace je neoddiskutovatelný ekonomický růst, který lze například zdokumentovat více jak 6násobným růstem HDP od roku 1990. Zároveň se ve stejném časovém období podařilo výrazně zlepšit naprostou většinu klíčových indikátorů týkajících se životního prostředí v oblasti emisí do ovzduší, skleníkových plynů, produkce odpadů,

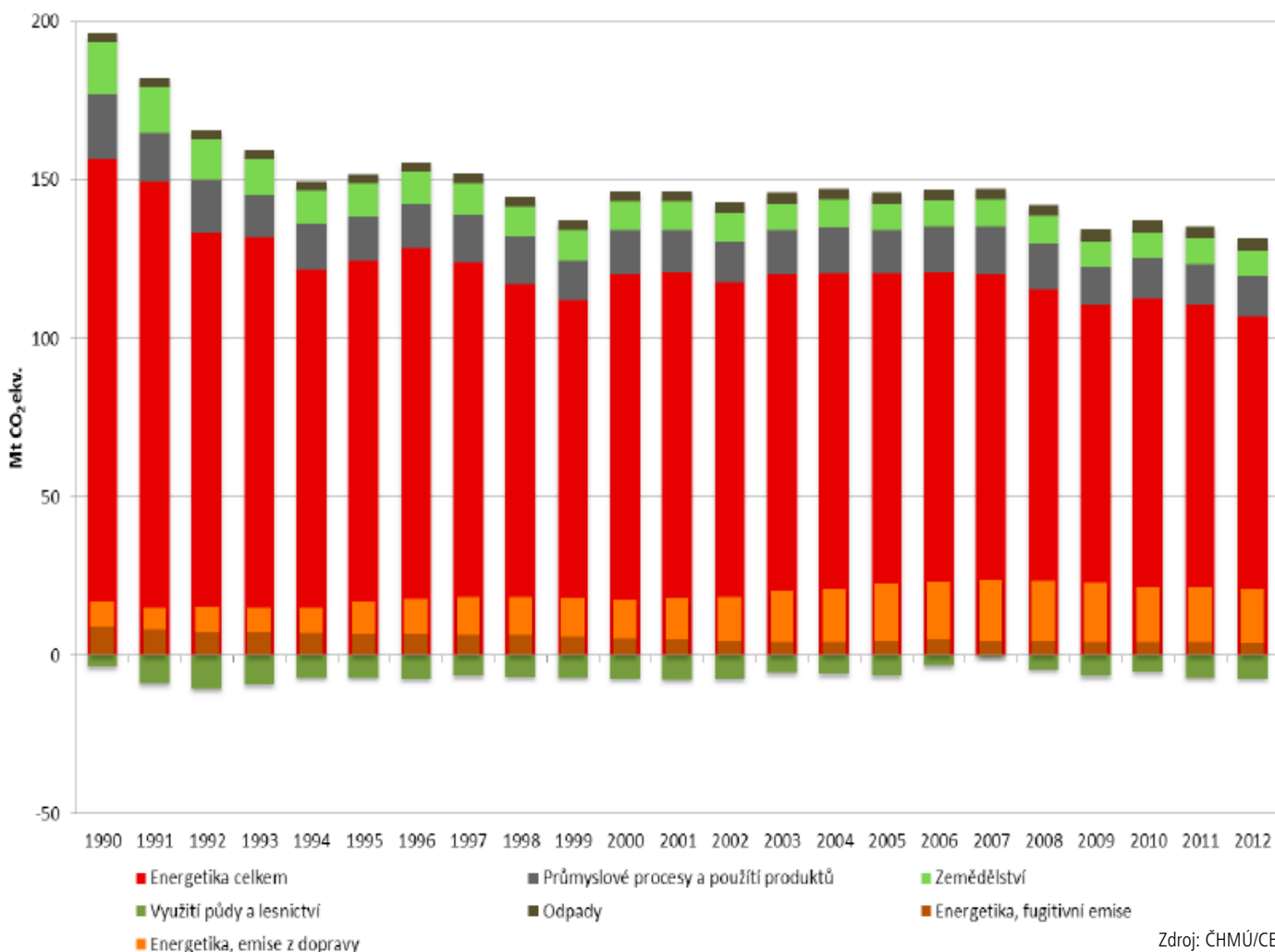
odpadních vod a materiálové náročnosti ekonomiky. V mnoha oblastech tak byl zaznamenán výrazný decoupling mezi ekonomickým růstem na straně jedné a omezováním produkce emisí znečišťujících látek na straně druhé. Snížení zátěže na životní prostředí se pozitivně projevilo i v prodloužení průměrné délky života o 7 let u mužů a více jak 5 let u žen.

V praxi se často setkávám s kritikou resortu životního prostředí a obecně i státní správy týkající se přebujelé byrokracie, která stěžuje podmínky podnikání. Zde je třeba uvést, že většina v současnosti platných českých legislativních předpisů v oblasti životního prostředí je odvozena z legislativy EU, do jejíž přípravy se ČR musí vždy od samého počátku aktivně zapojovat, aby pak mohla ovlivnit její finální podobu a tedy i přijatelnost a dopady v národních podmínkách. Členství v EU však ČR od jejího vstupu v roce 2004 nabízí

i značný objem finančních prostředků prostřednictvím jednotlivých Operačních programů. Pokud například sečteme prostředky stávajícího a nového OP životního prostředí, dostáváme se k celkové sumě převyšující 200 mld. Kč. Zde je třeba zdůraznit, že tyto prostředky vyvolávají nové investice z privátních i veřejných zdrojů a pozitivně se projevují nejen na primárním zlepšení kvality životního prostředí, ale sekundárně i v oblasti podpory malého a středního podnikání a tvorby nových pracovních míst.

Před ČR stojí v oblasti životního prostředí do budoucna další nové výzvy, které souvisí například s častějším výskytem extrémních hydrometeorologických jevů. V mnoha oblastech ČR je již nyní stále znatelnější problém sucha s dopady na zemědělství, lesnictví a další sektory ekonomiky. Na druhou stranu jsme v posledních dvou dekadách byli svědky výskytu poměrně častých

Vývoj agregovaných emisí skleníkových plynů v sektorovém členění [Mt CO₂ ekv.], 1990–2012

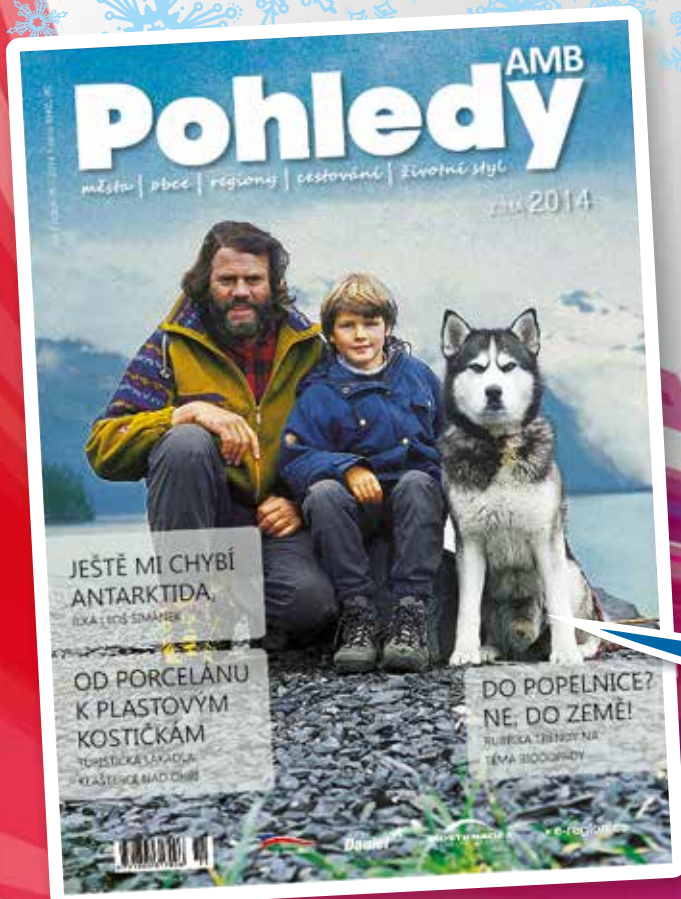
a podnikání v ČR

a extrémních povodní, které vyvolaly značné škody. Úkolem je tedy podpořit taková opatření, která povedou k účinnému přizpůsobení se oběma extrémům a zmírnění ekonomických škod. Konkrétně např. v oblasti povodňové ochrany je potřeba respektovat stanovená záplavová území, případně v oblastech s významným povodňovým rizikem mapy povodňového nebezpečí. MŽP zabezpečuje jejich zpřístupnění na webových stránkách www.povis.cz a www.cds.chmi.cz.

Ing. Berenika Peštová, Ph.D.,
náměstkyně ministra životního prostředí ČR

inzerce

Daniel
reklama a marketing

Právě vyšlo
ZIMNÍ VYDÁNÍ
časopisu
POHLEDY AMB

Celospolečenská témata – realita nebo fikce?

Ing. Jiří Mann, MBA

Jak je dlouhodobým zvykem, přinášíme na tomto místě zpravidla informace ze světa norem, systémových řešení, kvality, environmentu, bezpečnosti i jiných oblastí, které jsou nedílnou součástí podnikání. Dnešní článek však bude trochu zvláštní, neboť se dotkneme obvyklých témat, avšak neobvyklým způsobem. V duchu tradice se bude naše pozornost ubírat pouze k oblastem, které přímo souvisejí s podnikovými systémy řízení a to jak v certifikovatelné tak necertifikovatelné podobě. Ukážeme si, kdo se snaží svést se na módní vlně a přizívit se na problematikách, které se tváří jako celospolečenská témata. Takových okruhů je kolem nás celá řada a vypadá to, že se snad nikdy neomrzí.

Před pár lety jsme zažili značný rozmach poptávkou po zavádění a uplatňování, ale především po certifikaci environmentálních systémů řízení. Podnikatelské i nepodnikatelské subjekty však nebyly motivovány zájmem o ekologii či životní prostředí, ale byly mateny hysterií organizací, které si popletly environment a environmentalismus. Často jsme byli ve firmách svědky formálně nastavených požadavků a kritérií i následného údivu zainteresovaných osob, které nepochopily účel, ale ani požadavky environmentálního standardu. Zde však škody nebyly velké. Podnikatelé své systémy dodatečně pochopili, zdokonalili, znovu popsali a mohli opět požádat certifikační orgán o jejich prověření. Horším efektem však byla ztráta důvěry „v toho, kdo je do toho uvrstal“. A právě při četných diskusích se ukázalo, že tím faktorem bylo zdání celospolečenského zájmu, vytrubované do světa

různými ekologickými organizacemi, ekologickými aktivisty, několika politiky či některými orgány státní správy a dozoru.

Environment je však v podnikových systémech minulostí. Když tato módní vlna odezněla, bylo potřeba najít nová témata, ještě vznešenější a ještě údernější. A tak vznikl fenomén rovných příležitostí, který se prozatím omezuje především na mladé a staré, muže a ženy, zdravé a hendikepované. Otázkou zůstává, kdy někoho napadne pozvednout prapor a vyrazit do bitvy za rovné šance líných a pracovitých, chytrých a hloupých, malých a vysokých, tlustých a hubených i ostatních, na které se v prvním kole zapomnělo. Potom může nastat situace, při níž vyměníme stereotypy ve vnímání konkrétních skupin lidí, za stereotypní vnímání celospolečenských témat a budeme tam, kde jsme začínali.

Zkusme se raději zamyslet, jak rovné příležitosti korespondují s kvalitou života a očekáváním jednotlivců. Počítá vůbec někdo s tím, že priority různých lidí jsou různé? Je možné se vymanit z představy, že každý chce uspět v zaměstnání a budovat si svou kariéru, nebo že každý chce uspět v politice či ve veřejném životě, případně že existují lidé, kteří vidí smysl své existence v rodinném životě a výchově dětí. Čeká nás po období radikálního environmentalismu také období genderismu? Máme k tomu úspěšně nakročeno a dokonce k tomu máme i nástroj – genderové kvóty. A pokud se snad najde žena, která se bude chtít věnovat rodině, má smůlu – kvóty hovoří jasně! Kdo to nepochopí, s tím se vyrovnáme v duchu citátu Oldřicha Navrátila v komedii Raffáci: „Zvykat si budeš holčičko, zvykat.“, případně podle repliky příslušníka SNB ve filmu Pelíšky: „Rozkaz zněl jasně. Nebyl čas se ptát, kdo je kdo“.

Jen pro pořádek je potřeba si připomenout, že slovo „kvota“ nevzniklo ze slepičího kvokání, jak se někteří domnívají, ale z latinského výrazu „quota“ značího poměr nebo předem určený počet.

Je velice zajímavé, že spojovacím článkem environmentalistu i rovnostářství se často stává neziskový sektor, jež už z podstaty budí dojem čehosi nadpozemského. Vždyť dělat něco „bez zisku“ je tak vznešené, ale nepleťme si pojmy. Bez zisku neznamená bez příjmů a tak raději na místo neziskových, mluvmе o vysoce nákladových organizacích, sídlících na prestižních adresách, v nádherných vilách či v palácích ze skla a betonu, jejichž cílem není vytváření zisku, ale často nákladová optimalizace, směřující k velké nule. O to s větší obezřetností je potřeba přistupovat ke spolupráci s obdobnými subjekty. Tak zvané neziskové organizace (NNO) mají především vyplňovat šedou zónu mezi státem a občany a nikoliv aktivně přistupovat k deformaci trhu a dále z těchto anomálií těžit. Často se jedná o stejné organizace, které následně přispěchají

do firem s dobře placenou radou nebo alespoň se žádostí o sponzoring či dar.

Není však možné, aby řádné certifikační orgány rezignovaly na svou úlohu v systému prokazování shody podnikových systémů řízení s požadavky obecně či legislativně a normativně závazných předpisů, způsobů správné praxe a standardizovaných požadavků. V poslední době jsme svědky vstupu různých NNO do systému prokazování plnění požadavků v té, či oné oblasti. Snad nejvíce je tento stav patrný v oblasti provádění tzv. genderových auditů. Problémem je však jejich nejasnost, rozsah, nekompatibilita a také tendenčnost.

V poslední době jsme svědky vstupu různých NNO do systému prokazování plnění požadavků v té, či oné oblasti.

Jak jsou tyto audity neziskovými organizacemi prováděny? No přeci za peníze a je lhostejno, zda se jedná o přímou úplatu, nebo financování prostřednictvím grantů a dotací. V drtivé většině však mimo obecně respektované zásady postupů dozorových orgánů, alespoň na úrovni „národní autorita – akreditace – certifikace“. Takovéto deformaci transparentnosti je nezbytné předcházet a omezit případnou zvlí. Není možné, aby jedna organizace pravidla genderu zaváděla a následně je i auditovala, případně aby je auditovala a na základě zjištění zaváděla za úplatu nápravy. Možná tendenčnost postupu, kdy se spojuje poradenství s výkonem dozorové činnosti je zřejmá a pro peněženku klienta nebezpečná.

Při respektování obecně uznávaných pravidel je možné konstatovat, že firmy, které takový audit absolvovaly, získaly pouze „papír pro papír“, který se možná jmenuje certifikát, ale jeho formální hodnota spočívá pouze v hezkém grafickém provedení a věčná je nulová.

Pokud se vám systém jeví jako obdobný s tím „šmejdeským“, kdy je bezbranným důchodcům nabízeno předražené zboží, bez záruky a možnosti odvolání, tak se nemýlíte. Pouze jsou v tomto systému senioři nahrazeny firmami, které podlely zdání celospolečenské objednávky, nátlaku a manipulaci s fakty. Proti takovým praktikám je potřeba bojovat. Jak? Především vysvětlováním a zamezením přísunu finančních prostředků na pokoutní činnosti, pokoutních organizací. I z tohoto důvodu přišel certifikační orgán KOMORA-CERT se zcela novým řešením, které šetří čas, peníze i lidské zdroje a je akceptovatelné napříč podnikatelským prostředím, bez ohledu na velikost firmy, její zaměření, počet zaměstnanců či jiné atributy. Jedná se o tzv. MODEL SEBEHODNOCENÍ V OBLASTI

ROVNÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ ŽEN A MUŽŮ NA TRHU PRÁCE (MSRP), kterým organizace prokazují dodržování principů rovných příležitostí a nediskriminační přístup při každodenních činnostech, které v rámci své podnikatelské praxe vykonávají. Existující komplexní standardy v oblastech sociální odpovědnosti, které však představují pro většinu firem nadbytečné spektrum požadavků, přičemž problematika rovných příležitostí v nich tvoří pouze minoritní část. Vzhledem k velkému rozsahu jsou komplexní standardy sociální odpovědnosti prakticky neuplatnitelné ve společnostech malého a středního podnikání.

Standard MSRP je jiný. Je zaměřený pouze na nezbytné a měřitelné požadavky v oblastech rovných příležitostí, přičemž navíc poskytuje i platformu pro školení zaměstnanců firem, kteří budou dále ověřovat standard provozním sebehodnocením, bez nutnosti přizvat k posuzování externí certifikační orgán. Tím dochází k minimalizaci nákladů, které jednotlivé organizace na certifikace vynakládají i ke zvýšení efektivity uplatňovaných postupů, které budou pod každodenní kontrolou kmenových zaměstnanců certifikovaných subjektů. Standardizace tak napomůže rozšíření principů rovných příležitostí a vymezí mantinely vazeb na ostatní uplatňované systémy, jejichž prokazování je pro subjekty již dlouhodobě nezbytnou součástí jejich praxe.

Je vidět, že každý problém má své řešení a jinak je tomu i u rovných příležitostí. Jen je potřeba k problematice přistupovat s jasnou hlavou a s racionálním

úsudkem, nepodléhat dojmům ani emocím. Mají-li NNO potřebu podílet se na odborné činnosti, nechť svou práci omezí na kontrolní praxi a upozorňování na případná pochybení či nedostatky. To je zcela jistě práce, která jim sluší. Pokud však zasahují do výkonu řádných podnikatelských subjektů, jsou bezpochyby mimo morální rámec své působnosti. Připomeňme si,

„...ať reptají, hlavně ať platí“

že například taková globální instituce, jakou je Světová banka považuje za neziskové jen takové organizace, které „Zmírňují utrpení, podporují zájmy chudých, chrání životní prostředí, poskytují základní sociální služby nebo vedou k rozvoji komunit“ (viz. dokument Operational Directive 14.70 Involving Nongovernmental Organizations in World Bank – Supported Activities). Legislativa ukládá firmám podnikat, nést za svou činnost odpovědnost, systematicky tvořit a udržovat zisk a z něj platit daně – slovy Miloše Kopeckého, co by královského výběřčího daní v pohádce Pyšná princezna „...ať reptají, hlavně ať platí“. To je však možné pouze na trhu, který respektuje elementární pravidla a v zádech se státem, který zajistí ochranu těch, kteří naplňují jeho rozpočet.

Vše je potřeba uplatňovat s mírou, ve správný čas a na správném místě. Považujeme environment, rovné

příležitosti i další témata za velmi důležitá, ovšem nelze je povyšovat na moderní náboženství. Je nezbytné, aby si podnikatelský sektor a především trh sám určil co nezbytné je a co není. Aktuálně je ČR hodnocena Světovou bankou, MMF i OECD v oblasti zátěže a regulace podnikatelského prostředí na 24. místě v EU (v roce 2006 – 18. místo) a to je dost alarmující. Sem jsme to dotáhli díky zbytečným regulacím, opatřením, předpisům, solidárnosti, kvótám, horizontálním i vertikálním tématům a dalším výmyslům, nad nimiž jsme se již zřejmě přestali podívat a podlehlí jsme iluzi celospolečenské potřeby. V tomto duchu by bylo možné tvrdit, že Standard MSRP svým dopadem přesahuje hranice certifikovaných subjektů a je celospolečensky významný, neboť posunuje hranice „správné praxe“ v oblastech, které často bývaly přehlíženy či nechtěny. To však dělat nebudeme, taková nejsme.

Okrajově jsme se dotkli „celospolečenského“ environmentu i rovných příležitostí a bylo by možné pokračovat například udržitelným rozvojem či jeho absurdní alternativou trvale udržitelným rozvojem, ale v duchu citátu z komedie století S tebou mě baví svět: „Doba je zlá a tak je potřeba dávat událostem veselá jména“ si pokračování nechme na dobu, kdy budou veselá jména k dispozici.

Ing. Jiří Mann, MBA

Místopředseda OHK Most

Celospolečenská témata pod čarou:

Až skutečnost zjištěná těsně před redakční uzávěrkou aktuálního vydání TEMA vyvolala potřebu neplánovaného rozšíření výše publikovaného článku. Vraťme se tedy na začátek. Co je a co není celospolečenské téma? Je to oblast, která z hlediska osobního, podnikatelského, etického, legislativního, procesního, systémového či jiného ovlivňuje nebo může ovlivňovat život významné části společnosti nebo ustálených společenských konvencí nebo je to zcela něco jiného? Odpověď zcela jistě nebude jednoduchá. Nicméně, co např. korupce? Co třeba dopravní infrastruktura? A co energetická nezávislost? Nebo krádeže...? A co je potřeba ukrást, aby došlo k celospolečenskému konsensu odsouzení takového jednání? Auto, dům, zlatý poklad, babičiny úspory... Ale co třeba myšlenky, texty, duševní vlastnictví? To již není celospolečenské téma, ale globální problém, proti kterému je potřeba bojovat ze všech sil.

Poprvé v historii vydávání TEMA jsme i my důsledněji než kdy jindy prověřili namátkou některé příspěvky a našli jsme článek, který byl zcela poskládaný z textů stažených na internetu a samozřejmě jej na stránkách dnešního vydání nenaleznete.

Pojďme se na začátek shodnout na tom, že krást se nemá a vydávání cizích myšlenek za vlastní nic

jiného než krádež není. Současně se však můžeme shodnout na občasně potřebě čerpat z cizích zdrojů a citovat, při tom je však povinností uvést odkaz na autora citátu.

Protože jsme na stránkách, které jsou historicky věnované normám a související problematice, vezte, že i k této problematice návod najdeme.

Co tedy je plagiát? Norma ČSN ISO 5127:2003 (01 0162) Informace a dokumentace – slovník, vydaná Českým normalizačním institutem, v roce 2003, definuje plagiát jako „představení duševního díla (v písemné, obrazové, mluvené či jiné podobě) jiného autora půjčeného nebo napodobeného v celku nebo z části, jako svého vlastního“. Jednoduše řečeno nikdo nesmí použít cizí myšlenku bez uvedení jejího původního autora, přičemž plagiát je i kompilace cizích děl bez uvedení původních autorů a nic na této skutečnosti nemění ani to, když původní dílo přepíšete a texty pozměníte.

Je nutné připomenout, že tato norma není nic nového, neboť její revize z května 2003 nahradila ČSN ISO 5127-1 z března 1993, ČSN ISO 5127-2 z března 1994, ČSN ISO 5127-3 ze srpna 1995, ČSN ISO 5127-3a z května 1993, ČSN ISO 5127-6 ze srpna 1994 a ČSN ISO 5127-11 z února 1996. Její předmět spadá do oboru Standardizace

činností souvisejících s knihovnami, dokumentačními a informačními středisky, indexačními a referátovými službami, archivy, informační vědou a publikováním.

Pokud nevíte, jak správně citovat, použijte postup podle normy ČSN ISO 690, vydané 1. 6. 2011, protože jako plagiát je označováno i dílo obsahující nepřesné, chybné, nedbalé nebo zkreslené citování. A chcete-li být o autorské problematice detailně informováni, nahlédněte do zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským v platném znění.

Plagiátorství a zneužívání cizích myšlenek je velice závažným problémem, proti kterému je potřeba bojovat stejně intenzivně, jako proti každé jiné krádeži. V TEMA si autorů vážíme, neboť víme, kolik práce, času i odborné erudice je ke každému článku zapotřebí a současně, že důvěra a kredit jsou hodnoty, které se dlouho budují, ale lehce ztratí. I proto budou nadále v zájmu serióznosti, etiky a respektu články zveřejňované v TEMA kontrolovány a důsledně porovnávány s autorskými databázemi.

Ing. Jiří Mann, MBA

POMÁHÁME MOSTECKU

POMÁHÁME MĚSTŮM A OBCÍM NA **MOSTECKU**.
ROČNĚ PŘISPÍVÁME MILIONY KORUN.
TVOŘÍME **MOSTY** MEZI LIDMI.

JSME VRŠANSKÁ UHELNÁ

Vršanská uhelná
Czech Coal Group

WWW.VRSANSKAUHELNA.CZ

Češi s hnědým uhlím počítají i do budoucna, za ekologické zdroje odmítají připlácet

Hnědé uhlí má mezi Čechy více příznivců, než by se na první pohled mohlo zdát. Vyplynulo to z aktuálního průzkumu IBRS, kterého se zúčastnilo 1200 respondentů z celé České republiky.

Celkem 69 % dotázaných se v průzkumu vyslovilo pro využívání hnědého uhlí i v budoucnu. Průzkum současně upozornil na fakt, že až 63 % respondentů si není ochotno připlatit za elektřinu, pokud by byla vyráběná z jiného zdroje než z hnědého uhlí.

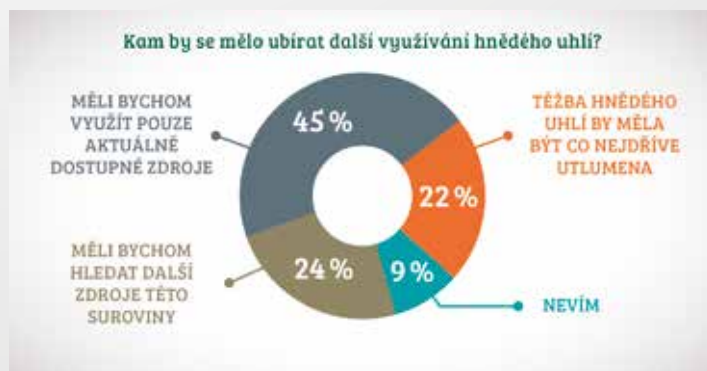
„Lidé si zřejmě i v kontextu událostí na Ukrajině uvědomují výhodu soběstačnosti, kterou skýtají domácí zásoby hnědého uhlí,“ uvedl Tomáš Horejsek z IBRS. Téměř polovina respondentů přitom podle jeho slov souhlasí s tím, že bychom měli využít současné zdroje a čtvrtina oslovených dokonce uvádí, že bychom měli hledat i nové zdroje hnědého uhlí.

Průzkum přinesl také další zajímavé výsledky. Pro rychlý útlum těžby je pouze 22 % populace, ale i u nich je postoj k útlumu pragmatický. Pokud by totiž díky útlumu těžby hnědého uhlí hrozilo zvýšení cen energie, nárůst nezaměstnanosti či ohrožení soběstačnosti naší země ve výrobě elektřiny, jsou i tito odpůrci ochotni pokračovat v další těžbě.

Hlavní výhodou hnědého uhlí je podle 89 % populace fakt, že přispívá k soběstačnosti České republiky v dodávkách elektřiny. Další uváženou výhodou je podle 86 % respondentů pozitivní vliv na zaměstnanost v regionech těžby.

Mezi obyvateli České republiky také přetrvává neochota připlatit si za ekologický zdroj energie. Pouze 23 % respondentů by bylo ochotno si připlatit za cenu elektřiny, pokud by byla vyráběná z jiného zdroje než z hnědého uhlí.

Dalším zajímavým závěrem výzkumu je to, že obyvatelé jiných regionů České republiky mají tendenci přeceňovat negativní vliv těžby na život obyvatel v regionu Mostecku. Z výzkumu vyplývá, že 59 % obyvatel se domnívá, že těžba uhlí zneprůjemňuje život lidem na Mostecku. V rámci výzkumu tazatelé IBRS položili stejnou otázku i přímo lidem na Mostecku a jen 12 % z nich uvedlo, že jim těžba hnědého uhlí zneprůjemňuje život.

S technickým vzděláváním je třeba začít již v předškolním věku

Na otázku, od jakého věku je třeba rozvíjet technickou zdatnost a podněcovat a podporovat technické vzdělávání, není třeba dlouho hledat odpověď, ta totiž zní: co nejdříve, vlastně odmalička. Na základní nebo dokonce střední škole je pozdě (technického) bycha honit. Tuto skutečnost si velice dobře uvědomují nejen učitelé a vychovatelé, naštěstí si to uvědomilo i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a vyhlásilo výzvu zaměřenou na projekty podporující polytechnické vzdělávání pedagogů v mateřských školách.

Mateřská škola, Most, Lidická 44, příspěvková organizace, se do této výzvy směle přihlásila a se svým projektem uspěla. Odloučené pracoviště zmíněné mateřinky v Albrechtické ulici se v jeho rámci zabývá vytvářením podnětů ke zlepšení situace a v jeho třídách vznikla tematická centra k rozvoji manuální zručnosti a využití řemesel. Vztah k technice, vědě a pracovním návykům je zde samozřejmostí. Zapojením do projektu v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost posiluje polytechnické vzdělávání u zhruba devadesáti učitelek celé mateřské školy v Lidické ulici, pod níž spadá čtrnáct odloučených pracovišť na různých místech v Mostě.

Už i ty nejmladší děti jsou velice zdatné v ovládnutí digitální techniky a elektroniky, jež nás na každém kroku obklopuje, berou ji jako běžnou součást každodenního života a nemají z ní žádný strach či respekt. Těmto technologiím se otevírá okolí dítěte již v předškolním věku. Počítače, tablety, laptopy, čím dál dokonalejší mobily a další technické vybavenosti se jim dostávají do rukou dennodenně; takový je technický pokrok a dítě u toho být musí. Suverénně manipuluje s přístrojem zmáčknutím tlačítka a jeho činnost je posilována okamžitou zpětnou vazbou, je to motivující a pro dítě zajímavé, leč bez dalšího přínosu. Společnost oceňuje, že děti jsou chytřejší a mají více informací, které si dokážou i samy získat.

Je tu však velké ALE – ono posílení zpětné vazby se týká jen jedné oblasti rozvoje. Není dobře,

pokud dětem chybějí další podněty a aktivity. Ke správnému vývoji v raném dětství potřebují i řadu jiných činností, zejména těch pohybových. Stimulují se tak mozková centra k procesu zrání. Fyzická aktivita a pohyb jsou zásadně důležité pro všestranný rozvoj, nevyjímaje rozvoj duševní. Je známo, že děti, u nichž byl omezen přirozený pohyb v kojeneckém věku, mají problémy v matematice. Kresebný projev dítěte dnešní doby jako by uvadal – mozková centra ovládající ruku jsou hned vedle centra pro řeč. Horší mluvený projev oproti předchozím generacím, to je specifikum dnešní doby.

Děti postupně ztrácejí manuální zručnost a nemají dostatečné technické a v běžném životě prakticky využitelné dovednosti. Vážně rozvoj jemné motoriky, postrádají zručnost. Současný životní styl omezuje podněty k rozvoji manuálních dovedností – prostředí

panelových sídlišť, rodiny bez vzoru otce či bez účasti prarodičů, převaha žen v pedagogických sborech apod. Absence podnětů k osvojování si lidských činností a jejich technologií při řešení „skutečných“ praktických problémů blokuje vytváření technického povědomí a odpovídajících kompetencí.

Co s tím...?

Naše mateřské školy si všechna tato fakta uvědomují, a proto kladou důraz na chápání technického myšlení jako souhrnu historicky se rozvíjejících lidských činností a pracovních postupů. Jde o analogii s vývojem člověka samého, kdy jako jediný tvor planety zdokonaloval mozek používáním náhodných nástrojů (kámen – pazourek) až do fáze vlastní výroby nástrojů. Tato snaha rozvíjí lidský mozek a techniku. V současné době však při dokonalosti nástrojů a usnadňování pracovních činností paradoxně utlumuje všestranný rozvoj malého človíčka.

Tato skutečnost byla podnětem k podpoře technického povědomí právě v našich mateřských školách. Technické vzdělávání v předškolním věku je nezbytné. Vlastní prožitek u pracovních a technických činností, u řešení „výzkumných“ akcí a problémových úloh ukotví v dítěti kladný vztah k technice, pokládání otázek „proč“. Naučí dítě zvládat nezdar a překážku, naučí dítě volit postupy a východiska v praktickém životě.

A aby měl kdo předávat tyto poznatky a dovednosti, zapojila se mateřská škola do projektu **Dřevo Krušných hor ve vazbě na polytechnické vzdělávání učitelek MŠ**, předloženého v rámci výzvy MŠMT z operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, oblast podpory č. 1.3 – Další vzdělávání pracovníků škol a školských zařízení. Aktivitou je podpora profesního rozvoje pedagogických pracovníků škol a školských zařízení v oblasti kurikulární reformy, podaktivitou podpora profesního rozvoje učitelů mateřských škol v oblasti polytechnického vzdělávání.

Bc. Milada Kmínková

Záměrem projektu je zkvalitnit počáteční vzdělávání, inovativně podpořit profesní rozvoj pedagogů – učitelek a učitelů mateřských škol v Ústeckém a Karlovarském kraji, v okresech Most a Karlovy Vary, realizací komplexního dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. Technická tvořivost v předškolním technickém vzdělávání se opírá o regionální tradici řemesel, o přírodu dostupnou v našem regionu jako přírodovědná

Mgr. Petra Trojnová

centra, prolíná technické vědy za asistence odborníků.

Pedagogové se budou vzdělávat formou prezenčního, zážitkového vzdělávání. Zařazením praktických dílen, propojením teorie s praxí si cílová skupina osvojí manipulaci s jednoduchým nářadím, ale i hobby nástroji, činnosti s technickým materiálem. Motivační nitkou bude dřevo. Cílové skupině bude

nabídnut jednodenní seminář **Drumben jako učební pomůcka pro rozvoj polytechnického vzdělávání v MŠ** a dvoudenní vzdělávací program v Krušných horách **Objevujeme poklady v polytechnické dílně**. Cílem dalšího vzdělávání je inovativně, a to prakticky i teoreticky, zapracovat polytechnickou gramotnost do vzdělávacího procesu ve vazbě na Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Na absolvovaném školení naváže „Mobilní dílna“, kdy se bude monitorovat, jakým způsobem dojde k přenosu získaných kompetencí do praxe. Vznikne metodický materiál Evaluační sborník DVPP – s příklady dobré praxe, fotodokumentací, popisem výroby. V červnu 2015 bude pro všechny účastnice realizován evaluační workshop. Na konci projektu obdrží velmi hodnotný vzdělávací materiál, zahrnující zkušenosti a podněty ze všech sedmi cyklů dalšího vzdělávání.

Díky tomu budou moci učitelky mateřských škol ve své pedagogické praxi úspěšně aplikovat moderní přístup k polytechnickému vzdělávání.

Bc. Milada Kmínková, ředitelka

Mateřská škola, Most, Lidická 44, o.p.

Mgr. Petra Trojnová, vedoucí oddělení,

Odbor školství, kultury a sportu, MmM

inzerce

STRATEGIC INDUSTRIAL ZONE
JOSEPH
... brána k Vaším novým investicím

CENA POZEMKU JEN 340 Kč/m²

- kvalitní technická infrastruktura
- nejvýhodnější podmínky pro získání dotací
- aktivní a profesionální podpora
- dostupná a kvalifikovaná pracovní síla

<http://www.pz-joseph.eu>

Privatizace politické sféry, nová cesta k zářným zítřkům?

Cílem snažení v podnikatelském sektoru je tvorba zisku, sektor veřejný je zde proto, aby bylo učiněno zadost pro veřejné blaho. Také se hovoří o tom, že v prvním případě se vše děje v zájmu soukromém, zatímco veřejná sféra vše co vykonává je v zájmu veřejném. Určitým problémem je, že ačkoliv se s pojmem veřejný zájem setkáváme na každém kroku i v celé řadě legislativních norem, jeho jednoznačné vymezení prakticky neexistuje.

Do jisté míry byla donedávna koexistence veřejného a soukromého vnímána jako existence jasně oddělených oblastí, někdy i s nádechem antagonismu. V rámci reformy veřejné správy se však setkáváme s trendy, které byly do té doby výsadou privátní sféry. Slova jako management, marketing, ale třeba i bankrot se stále více propojují s veřej-

že lidu nevadí, že v podstatě nejmocnější pozici ve vládě, tj. roli vicepremiéra a správce národních financí zaujímá člověk ovládající mimo jiné strategickou potravinářskou oblast, ale také se stává významným hráčem ve sféře mediální? V čem tkví popularita strany, kterou řídí nejvýznamnější postava v oblasti cestovního ruchu? Klasické politické strany, které všemi možnými způsoby ještě před pár lety bojovaly mezi sebou o vládu v této zemi, se dostávají (s určitou nadsázkou) do pozice přihlížejících.

Bezesporu zde hraje klíčovou roli všeobecná znechucenost veřejnosti s dosavadní politikou parlamentních stran, doprovázenou korupcí, nesplněnými sliby, nepřijatelnými koalicemi apod. Zároveň je to populismus, kterému lidé velmi rádi podléhají, povídání o nerealistických plánech v oblasti

Ačkoliv některé veřejnoprávně-podnikatelské projekty skončily nezdarem, jsou zde i určité pozitivní zkušenosti.

noprávními záležitostmi. Je nepochybné, že využití metod řízení, které byly vypracovány během dlouholeté zkušenosti v podnikání, mohou v mnohém přispět v rámci subjektů veřejné správy. Obdobná je situace i v oblasti marketingu. Obce, coby veřejnoprávní korporace si dnes konkurují v boji o potenciální investory i své obyvatele. Marketingové nástroje zde mohou hrát obdobnou roli jako v oblasti hospodářských trhů.

21. století však vnáší do české politiky nové prvky vztahů mezi soukromým a veřejným sektorem. V některých případech se hovoří o privatizaci politiky či dokonce privatizaci demokracie. Nejen u nás, ale především v dalších postkomunistických zemích se hovoří o oligarchii moci. Co se vlastně přihodilo? Privatizační proces zasáhl prakticky všechny oblasti hospodářství. Mnohé resorty se dostaly pod kontrolu úzkých finančních skupin. Nemá smysl teď diskutovat nad tím, zda byla tato transformace dílem umu, píle či čehosi jiného. Faktem je, že silný kapitál ovlivňuje chod samotné společnosti, ať již méně pozorovatelnými formami nebo i přímými osobními vlivy. Kauz, ve kterých je prokázána příliš úzká vazba mezi vrcholnými politiky a mocnými personami byznysu je mnoho.

Nastal však okamžik, kdy dochází k nové etapě prolínání soukromého a veřejného sektoru. Lid sám ve volbách na všech úrovních náhle rozhoduje o tom, že na radnicích, v krajských zastupitelstvech i ve vládě zasedají lidé, jejichž klíčové role byly donedávna pouze v oblasti podnikání. Co se přihodilo,

přímé demokracie i proklamace tvrzení, že vedení úspěšně firmu je zcela totožné jako úspěšně řídit stát. Ačkoliv některé veřejnoprávně-podnikatelské projekty skončily nezdarem (viz například Věci veřejné podnikatele Bárty), jsou zde i určité pozitivní zkušenosti. Na komunální úrovni je to například Statutární město Most, kde lze konstatovat, že místní vláda, jejíž vznik byl pod silným podnikatelským vlivem, si po dvě volební období nevedla zcela špatně. Je zajímavé, že i u (mnohem kratšího) období působení politického uskupení ANO i leckterí oponenti musí připustit, že to, co se doposud udělalo, lze hodnotit kladně. Ač se některé přístupy k otázkám veřejné správy jeví jako naivní, přesto lze ocenit přímočarost v řešení v řadě otázek hospodářství a co je možná překvapivé i sociální sféry. Popularita pana Babiše tkví také v tom, že sice osobně přiznává menší orientaci v řadě otázek veřejnoprávní sféry, ale na druhou stranu se mu podařilo získat na svoji stranu řadu špičkových odborníků, kteří do té doby stáli stranou. V předchozí etapě nebyli pro nevlivnější strany dostatečně politicky vyhranění, a tedy pro tehdejší vládu nepřijatelní. A tak (téměř) mohla obranu státu zajišťovat dáma, která jediný tank, který znala, bylo zařízení, ze kterého teklo pivo – ale stačilo být ideově na špičce.

Možná vyvstává otázka, zda by toto mělo být jevem trvalým, či je to dočasný důsledek výše zmíněných špatných kroků politických stran. Poslední komunální volby v Mostě naznačují spíše druhou variantu. Tvrdá konkurence, kterou známe

z tržní sféry, se může transformovat i do nekompromisních tvrdých politických bojů, a znechucení veřejnosti se pak promítá v nízké účasti voličů. Ale podnikatel se ve svém životě dlouhodobě chovat ani jinak nemůže, pokud nebojuje s konkurencí, riskuje pád. A pokud se např. v politice prosadí v jedné chvíli pan Babiš, proč by se do tohoto boje nemohli pustit i vládcí jiných resortů.

Pro politické strany by měla být tato situace výzvou a využít tohoto času, kdy jsou ze značné míry zbaveny přímé zodpovědnosti k zásadní transformaci. Nikoliv k pouhým kosmetickým úpravám, ale ke změně klíčových principů a hlavně naučit se naslouchat lidu i podnikatelské veřejnosti.

Co říci na závěr – ač je stávající situace dle mého cítění nenormální (hodně váhám nad tímto slovem), jsou zde vidět určité pozitivní kroky k výraznější transparentnosti i v boji proti korupci. Ale vadí mi, dokonce bych řekl, že mě děsí něco jiného – ta koncentrace moci v oblasti mediální. S hrůzou sleduji bekající stádečka, která již nedoprovázejí ovčáci na koních, ale na dálku je tito řídí s kanceláří různých agentur. Úzké propojení moci a médií se mi jeví mnohem nebezpečnější, než to, zda vládcí tohoto státu jsou v současnosti těmi nejbohatšími z nás. Ale to je už jiný problém, který by vyžádal více prostoru.

PaedDr. Václav Netolický
Katedra veřejné správy
Vysoká škola finanční a správní o.p.s.

„Rozsvítíme

5 000 000 světel.“

Společenská odpovědnost podnikatelů v tržním hospodářství

Na soukromé podniky je stále více v Německu pohlíženo konfrontačně s moralistickými požadavky a jsou odsuzovány. Mnohým lidem evidentně nestačí, že podniky vyrábějí pro konzumenty zboží, poskytují jim služby a přitom dodržují právo a zákony. Podniky by měly převzít navíc ještě „společenskou odpovědnost“. „Morálka místo zisku“, tak zní bojový pokřik mnohých aktivistů a „Corporate Social Responsibility“ (CSR) se stává pro tento stav anglickým módním sloganem. Debata o tom je vlastně stará mnoho desetiletí, ale tyto požadavky nabírají v současnosti na síle.

Ekonomové se rychle pokusili takové požadavky označit za čirý nesmysl. Takový dobrý prominentní příklad k tomu uvedl brilantní liberální ekonom a nositel Nobelovy ceny Milton Friedman, který v roce 1970 v článku na zamyšlení pro New York Times Magazine provokačně a s požitkem uveřejnil článek s následujícím nadpisem: „The social responsibility of business is to increase its profits“ – Společenská odpovědnost podniků je zvyšovat své zisky. Vždyť v tržním hospodářství může podnik docílit zisku jen tím, že splní přání konzumentů. Zákazník musí dát podnikateli své peníze přece dobrovolně. A to učiní jen tehdy, když za to ze svého pohledu obdrží dostatečně atraktivní protislužbu. Zisk označuje to, že podnik z pohledu zákazníka vytváří větší hodnotu, než je spotřeba jeho zdrojů. Pokud se dostane podnik do ztráty, dostane se do záporných čísel a zkrachuje. Takové podniky v tržním hospodářství prostě zbankrotují. Dalo by se také říct, že trh a soutěž vyřadí takové podniky, které nedosáhnou patřičnou hodnotu. A to je právě ten morální mechanismus, který ochraňuje společnost před ztrátou životní úrovně a před zánikem.

Z tohoto pohledu je logicky nemožné, požadovat od soukromých podniků v prostředí tržního hospodářství s nezbytnou konkurencí, aby se zřekly zisku, ze kterého odvádějí např. příspěvky sociálním zařízením, nebo aby přesedlaly na nerentabilní výrobní postupy jen proto, že někteří jedinci propagují ekologické či morální přednosti. Vždyť by takové podniky nemohly v konkurenci s ostatními, které to dělat nebudou, vůbec obstát. Odstranit konkurenční boj, jak to požadují někteří přívrženci socialismu, také není řešení. Konkurence se přece sama vytvořila z morálních důvodů, aby totiž rozhodování o výrobě směřovalo konsekvantně a systematicky na zákazníky, podle jejich přání.

Požadavek „Morálka místo zisku“ je tedy v tržním hospodářství zásadně neoprávněná. Prostě nefunguje to. V tomto bodu lze naprosto souhlasit s Miltonem Friedmanem. Ale možná tím celá záležitost nekončí. Vždyť je úplně možné, pod názvem „Společenská odpovědnost“ podniků chápat jiné smysluplné věci, než je zřeknutí se zisku. Je tu konečně (marxisticky inspirativní) tvrzení, že zisk a morálka jsou jakoby přirozené protiklady. Skutečně se ale můžeme poučit ze zkušeností, že je dost velmi smysluplných příkladů podniků, které se angažovaly v sociální či ekologické sféře či jiným takovýmto způsobem, a své zisky zvýšily!

Nikoliv „Morálka místo zisku“, nýbrž „Více zisku prostřednictvím morálky“ – tak musí znít cíl v tržním hospodářství a v zásadě jsou dvě cesty, jak ho dosáhnout. Tou první je vývoj takových produktů, které přáním spotřebitele ještě více odpovídají. Potraviny nebo oděvy, vyráběné na nejvyšším ekologickém standardu, se pak mohou prodávat za vyšší cenu, než je cena konvenčních výrobků. Pokud se jedná o případ, kdy se „morálka“ stává faktorem výroby, může se zisk podniku dokonce zvyšovat. Takové cesty mají podniky hledat – a mnohé to už teď dělají a velmi úspěšně.

Druhá cesta, kterou shledávají podniky při převzetí požadavků odpovědnosti jako oprávněnou, se týká postavení podniků ve společnosti. Podniky jsou vlastně organizace, které sestávají z lidí, tedy občanů s jejich legitimními zájmy. Jako jednotlivci, soukromé osoby, dělají to, co mohou dělat také jako podniky, jako „Corporate Citizens“ ve společenské komunikaci, aby podniky mohly spolupůsobit při vytváření pravidel společného soužití. Takováto komunikace se může týkat např. ekologických či sociálních standardů, ale i záměrů nových zákonů v mnoha jiných oblastech. Přitom se nejedná o čisté lobby. Jde o vyhledávání takových pravidel, která budou sloužit snahám o zvýšení zisku a současně sloužit i jiným, stejně oprávněným zájmům dalších skupin. Cílem jsou tedy pravidla, která jsou pro všechny zainteresované strany přínosná ve srovnání s těmi pravidly, která platila dříve a která by měla být ostatně odstraněna.

Odpovídající řešení musí být ale vyjednávána. Je to těžké, ale možné, jak může být ukázáno na jednom

příkladu (na tomto místě je to míněno nikoliv politicky, je to míněno opravdu jen jako příklad). Jedná se o evropský obchod s emisními právy oxidu uhličitého. Tímto tržním systémem se dají emise CO₂ snižovat o hodně levněji, než je to možné všemi jinými nástroji na ochranu životního prostředí, jako jsou např. stanovené hraniční hodnoty, daně a subvence. V současné době stojí certifikát pro jednu tunu CO₂ na burze 6,60 EUR. To znamená, že když podniky dokáží, pomocí různých decentralistických opatření, snížit cenu na tunu jejich emisí, mohou přebytečné certifikáty prodávat na burze. Ve srovnání s tímto řešením mají alternativní státní opatření zaměřené na redukci CO₂ – podle druhu opatření a kalkulace – náklady od 20 do 500 Euro na tunu. I když tyto peníze vydává stát, vymůže si je zase pomocí daní z podniků zase zpátky. Obchod s certifikáty se tedy s odstupem doby stává tou nejlevnější metodou ochrany klimatu a šetří podnikům nemalou finanční hotovost. A může velmi mnoha podnikům ušetřit ještě více, když se jim to podaří v dalších oblastech s intenzivním výskytem CO₂, např. v dopravě nebo při vytápění budov. Vždyť pak by se mohly konečně odstranit bohužel dosud stále ještě platící a velmi drahé hraniční hodnoty, daně, dotační programy a jiné neefektivní státní aktivity, které se tak stávají zbytečnými.

O to by se měly podniky zasazovat – v jejich vlastním zájmu a současně i v zájmu životního prostředí. A přirozeně se nechá logika tohoto příkladu přenést do dalších oblastí, ve kterých se zákony tvoří, mění a ruší.

Otázkou je pouze to, jak se jednotliví podnikatelé v případě, že se jedná o malé a střední podniky, mohou do politické diskuse účinně zapojit. K tomu nabízejí v Německu vynikající základnu Průmyslové obchodní komory, protože jsou v nich zastoupeny podniky ze všech oborů a všech velikostí a komory mají k dispozici své interní demokratické a rozhodovací procesy. Nabízejí tak základnu, která podnikům usnadňuje společně nést celospolečenskou zodpovědnost.

Dr. Christof Altmann,

Chefvolkswirt a tiskový mluvčí

Průmyslové a hospodářské komory Halle-Dessau

Okresní agrární komora
Most

Výsledky soutěže o značku Regionální potravina Ústeckého kraje 2014

Za rok 2014 se umístily v soutěži Regionální potravina Ústeckého kraje 2014 tyto výrobky:

	Kategorie:	Oceněný výrobek a výrobce:
1.	Masné výrobky tepelně opracované včetně uzených mas	Špekáčky Vojtěch Strauss, Most
2.	Masné výrobky trvanlivé	Novobranský pršut - Karé Uzenářství Chovaneček - Rodinná firma s.r.o., Litoměřice
3.	Sýry včetně tvarohu	Ovčí čerstvý sýr I.H.FARM, s.r.o., Louny
4.	Mléčné výrobky ostatní	Držovický ovčí jogurt bílý BIO Jakub Laušman, Držovice
5.	Pekařské výrobky včetně těstovin	Sádlový koláček Alena Šedivá, Krásná Lípa
6.	Cukrářské výrobky včetně cukrovinek	Dortletka Jaroslava Michalcová, Roudnice nad Labem
7.	Alkoholické a nealkoholické nápoje	Polotmavý ležák 12° Mostecký Kahan, s.r.o., Most
8.	Ovoce a zelenina v čerstvé nebo zpracované formě	Třešně Zemědělské družstvo Klapý
9.	Ostatní	Bramborové plátky se šunkou, smetanou a pažitkou Bramborárna Bukovice, s.r.o., Bukovice

Celkem se o značku ucházelo 145 produktů od 40 výrobců.

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Ludmila Holadová,
ředitelka OAK Most

Politika je v krizi a momentálně z toho těží politická hnutí

Aktuálně je jen 17 procent české populace spokojených s politickým vývojem v zemi. Česká společnost je též zcela názorově rozpolcena v otázce spokojenosti s fungováním české demokracie. Z výzkumů vyplývá zhruba stejný počet spokojených i nespokojených. Narůstá navíc politická apatie, nedůvěra širších vrstev populace vůči politice a vůči jednotlivým politickým institucím. A podobných znepokojivých dat o současných politických i společenských náladách nalezneme jen například ve výzkumech CVVM hned několik. Důsledkem těchto aktuálních nálad pak nemůže být nic jiného než krize. Pozorujeme přitom její trojí podobu:

- **krizi důvěry v politiku a politiky**
- **krizi politického vládnutí**
- **krizi udržitelnosti politiky.**

Faktické projevy této krize pak vidíme v politice dnes a denně. Jejimi vrcholy pak je to, že politická strana může například ve volbách do Poslanecké sněmovny zvítězit na něco málo než 20 procent. A nebo to, že čeští poslanci museli v posledních 12 letech hlasovat celkem devětkrát o důvěře nové vlády. Průměrná doba trvání vládnutí jednoho kabinetu ve výše uvedeném časovém rozmezí je tak o něco víc než rok a měsíc. To je dalším z důkazů dnešní politické nestability. Ta vůbec nepřeje tomu, abychom politiku vnímali nějak pozitivně. Jen pro ilustraci: v Německu by vítězná strana z ČR získala stěží třetí místo. Z to však kancléřka Angela Merkelová dokázala zvítězit ve třech volbách po sobě a navíc zvládla ještě vždy navyšovat své volební zisky. To je v českém prostředí něco naprosto nevídaného. Proč?

Politika a stávající politické vládnutí jsou tak v krizi. Není to pak v českém prostředí krize první, ani poslední a je jen smutným dopadem toho, jak čeští politici neumí myslet na svou i celkovou politickou udržitelnost, jak nedokáží dohlédnout za jedno

volební období a jak si neuvědomují to, že jsou či mají být reprezentanty lidu, tedy těmi nejkvalitnějšími mezi nimi. Navíc těmi, kteří by své „řemeslo“ mohli vykonávat dlouho – právě ale pokud by jednali dostatečně udržitelně. Dnešek je tedy „jen“ další krizí, což ale není dobré zjištění proto, že občané si na krize v politice stále více zvykají a začínají politikům těžce nevěřit. V prestiži povolání jsou (například ve výzkumech CVVM, ale i jiných agentur) nově politici čistě na posledním místě, překonali už i uklízečky.

Každé takovéto politické prostředí má jisté seberegulační funkce. Až dosud se vždy „dařilo“ naakumulovat nespokojené voliče pod nějaký nově vzniklý politický projekt, přičemž nejčastěji se jednalo o politickou stranu, zpravidla středopravého ideového zaměření. Vždy však byl počet nespokojených větší než podíl těch, které dokázala vstřebat nějaká nová politická strana (Unie svobody, Zelení, Věci veřejné, TOP 09 atd.), což znamenalo, že narůstal počet nevoličů. Do hry vstupuje také fenomén únavy voličů a nechuti účastnit se tolika voleb. V sousedním Německu se konají čtvrté volby, přičemž všechny jsou jednokolové. V České republice chodíme volit celkem šestkrát, z toho se dvoje volby konají dvoukolově. To je značné množství a rozumím občanům v tom, že se všech voleb nechťejí účastnit.

V posledních volbách se však objevil fenomén nový: jsou jím politická hnutí. V politické teorii hovoříme o tzv. niche parties, tedy stranách, které se prezentují výlučně jedním tématem. V českém prostředí se navíc jedná o hnutí. ANO získávalo podporu na problém korupce a celkové domnělé neschopnosti stávajících politických stran řídit tento stát, Úsvit oproti tomu na téma posilování přímé demokracie. Již jen tím, že vznikne politické hnutí, má být dána najevo

ochota k formulaci politického obsahu jinak, nežli jak to činí klasické politické strany. Jedná se tedy o jakési sociální hnutí, které je zpravidla organizované právě jen kolem jednoho nějakého politického problému. Politická hnutí sice nejsou primárně organizována za účelem volby členů hnutí do vládních funkcí. Mají spíše za cíl přesvědčit občany o nutnosti jiného postoje a řešení některých palčivých problémů. V ČR upravuje fungování politických hnutí zákon č. 424/1991 Sb. o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, který stanovuje politickým stranám a hnutím stejné podmínky. A též zde mají přeci jen i jinou úlohu: víme totiž, že např. hnutí Úsvit má dnes 6 poslanců v Poslanecké sněmovně. A víme také, že jeho členem je právě jen těchto 6 poslanců. Jak asi demokratické je rozhodování v takovémto tělese?

Těžce se odpovídá na to, co je příčinou úspěchu současných politických hnutí. Je totiž v podstatě jedno, že se jedná o politické hnutí. To totiž jen ulehčuje celkově chod a fungování tohoto uskupení, které dokážeme řídit přímočařejí. Pro voliče to jinak žádná viditelná změna není. Volič vidí jen to, že za ním stojí silná podnikatelská osobnost, ať už se jedná o A. Babiše nebo T. Okamuru. A vidí, že za nimi jsou výsledky, že dokáží vykazovat ve svých firmách zisky, že jsou populárními osobnostmi, tak trochu celebritami, kterým je možné věřit. To platí především o A. Babišovi. V důsledku krize nedůvěry občanů vůči politikům, která je dlouhodobá a navíc se prohlubující, pak někdy voliči neváhají a odevzdají těmto hnutím hlas. Tato hnutí jsou tak důsledkem dnešní politické krize. Jsou pokračováním na ose potřeby uspokojení nespokojených voličů, na ose uspokojení politického protestu. Prosadila se takto silně výlučně jen proto, že nespokojených s politikou a se stávající politickou kulturou je v dnešní společnosti stále více. Proto například ANO získalo tak velkou podporu. Zda je tato podpora dlouhodobě udržitelná, je s ohledem na ty, kdo ANO a třeba i Úsvit volili, těžce odhadnutelné. Tento typ voličů je totiž zpravidla natolik frustrován současným stavem politiky, že je velmi neukotvený a není tak jistý, zda vydrží ve své počáteční věrnosti těmto hnutím. Zatím však průběžné výzkumy stranických preferencí u různých agentur potvrzují, že by ANO mohlo nejen svou dosavadní pozici udržet, ale dokonce že by ji mohlo i posílit. Do příštích sněmovních voleb je však ale ještě daleko...

Mgr. Lukáš Novotný, M.A., Ph.D.
Katedra politologie a filozofie
Filozofická fakulta, UJEP

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu Fabia: 3,4–4,8 l/100km, 88–110 g/km

HNED VÍTE, ŽE PŘIJÍŽDÍ NĚKDO

ZCELA NOVÁ ŠKODA FABIA

Přijďte se podívat na opravdu výjimečný vůz, jakým je ŠKODA Fabia nové generace.

Svatý Martin letos přeseďlal! Právě teď vám představujeme zcela nový vůz ŠKODA Fabia, který je nepřehlédnutelný ve všech směrech. Strhne vaši pozornost atraktivním vzhledem v designovém jazyku značky ŠKODA VisionC, ale tím to teprve začíná: **125 barevných kombinací, bezkonkurenční prostor, až o 17 % úspornější motory, nekompromisní bezpečnost a moderní technologie**, které z nové Fabie dělají smartphone na kolech.

skoda-auto.cz

/skodacz

/skodacz

/skodacz

/skodacr

ŠKODA Finance
od ŠKOFINu

Navštivte svého autorizovaného prodejce ŠKODA a přesvědčte se sami.

AUTOPLUS II

Rudolická 1730
434 01 Most
Tel.: 476 133 116
www.autoplusmost.cz

AUTOPLUS II

Budovatelů 624
434 01 Most
Tel.: 476 705 750
www.autoplusmost.cz

AUTOPLUS II

Kamiony na našich, tedy našich českých silnicích, je jedním z celospolečenských témat konfliktů mezi věčně pospíchajícím řidičem – podnikatelem a proklínaným řidičem kamionu, který... Raději nepokračovat a dát slovo povolánému, jak to vidí z té strany kabiny kamionu.

Práce řidiče v mezinárodní nákladní dopravě

Jan Bittner

V následujícím článku bych se rád zaměřil na práci řidiče nákladních vozidel a to z trochu jiného úhlu pohledu, než na který je veřejnost zvyklá z otevřených zdrojů, kdy zejména někteří novináři zveřejňují informace velmi povrchním způsobem a přispívají tím, bohužel, k ne příliš dobré pověsti tohoto bezpochyby velmi náročného a pro potřeby ekonomiky tak důležitého povolání.

Velká část české veřejnosti, bohužel, vnímá řidiče kamionů jako nějaký obtěžující hmyz na silnicích. Copak ale ti chlapi za volanty těchto strojů sedí jen tak pro svou zábavu? Ne, oni vykonávají společensky velmi důležitou činnost. Každou věc, kterou si koupíme někde v části dopravního řetězce vezl kamion. Říká se, že doprava je tepna národního hospodářství. Logicky tedy platí, že je-li na silnicích hodně kamionů, ekonomice se daří. Kamiony přivážejí do podniků materiál, dnes již stále více firem přechází na systém „Just in time“ a tedy současně další kamiony odvázejí produkci k dalšímu využití prakticky bez využití skladového hospodářství, což má za následek snižování nákladů v souvislosti se skladováním. Poklesne-li tedy počet kamionů (o což někteří zelení ekoteroristé neustále usilují), ekonomika jde do recese nebo poklesu, stoupá nezaměstnanost, klesá kupní síla a tyto negativní faktory dál akcelerují hospodářský pokles. Velmi bych si přál, aby prestiž tohoto povolání dosáhla odpovídající úrovně, avšak vzhledem k momentálnímu vnímání veřejnosti je to spíš úkol na delší čas. A právě novináři by v tomto mohli a měli sehrát důležitou roli. Není náhodou, že podle nedávno zveřejněných údajů, chybí v současné době za volanty kamionů v ČR cca 5000 řidičů. Jak je to možné v době poměrně vysoké nezaměstnanosti a při obecném povědomí, že řidiči v MKD si vydělají „závratných“ 35 000 – 40 000 Kč? Odpověď je celkem

jednoduchá. Je to velmi náročná profese a i přes uvedenou cifru, z hlediska jejich příjmu, se jedná o velmi podhodnocenou práci. Je třeba si uvědomit např. za jaký čas jsou tyto peníze a jaké slušné sociální prostředí pro práci řidičů stát vytváří, či v případě ČR spíše nevytváří. Tu horní částku si řidiči vydělávají např. i za měsíc nepřetržitého pobývání v kamionu, ve kterém prakticky bydlí, to znamená že i spí, vaří a tráví veškerý volný čas (moch ho není). Je to vlastně 24 hodin denně. A to ještě se jedná o větší část příjmu řidiče v náhradách, nebo-li dietách, které by se však neměly počítat příjmu, protože nemají vliv na sociální zabezpečení, např. v případě nemoci, penze a pokud takový řidič přijde do finančního ústavu žádat např. o hypotéku, jen se mu vysmějí a nedostane nic. O sociálních a hygienických podmínkách ještě bude řeč. Tak, jak mám možnost do problematiky dopravy vidět si dovoluji tvrdit, že to však není z důvodu nějaké „nenažranosti“ majitelů dopravních firem. Důvod je především v tom, že zejména střední a menší dopravci nemají vůbec šanci se dostat k solidním zakázkám a berou tak dopravy z druhé, třetí ruky od různých překupníků. Jak je možné, že např. řidiči v Německu mají netto plat cca 2 200 – 2 500 EUR a přitom najezdí, na rozdíl od našich řidičů až o 25 % km za měsíc méně? Naši dopravci přitom mají naprosto stejné náklady, jako ti němečtí. PHM, mýto, leasing, údržba vozového parku. Produktivitu práce mají ti čeští vyšší a přitom jezdí za nižší ceny a pak logicky jedině, kde se dá ušetřit jsou náklady na řidiče. Důsledky jsou pak zřetelné. Hodně, zejména těch lepších českých řidičů odchází na západ od našich hranic a stavy se tak u nás doplňují často novými řidiči z Bulharska, Rumunska apod. Přes podstatně vyšší mzdy v Německu i tam v současné době chybí cca 70 000 řidičů (zdroj IHK Halle).

Jaká je tedy role státu, jako toho, kdo nastavuje pravidla a vytváří podmínky pro tuto velmi

důležitou oblast národního hospodářství? Bohužel, je třeba říci, že všechny minulé vlády (současnou nevyjímaje) mnoho pozitivního nevykonaly. Osobně si třeba lámu hlavu nad tím, když slyším, jak se sem z „milostivé“ EU valí miliardy v dotacích, že je neumíme vyčerpat a současně, kolik peněz se promrhá na různé „mėkké“ projekty např. na výstavby nejrůznějších předražovaných cyklostezek, rozhleden, ze kterých není nikam vidět a rovněž i na školení o tom, jak školit, což považuji za rozkrádání veřejných prostředků. A to mě vždy nejvíc dopálí. Proč alespoň za posledních 10 let nedošlo k masivní výstavbě dálnic v České republice. Jsou to přece investice s multiplikačními efekty. Proč už dávno není dostavěna např. R35 z Hradce Králové na Olomouc, kdy by se tak významně odlehčilo dálnici D1 (dálnice snad podle jen názvu). Rekordmanem v tom negativním slova smyslu byla pak Topolánková vláda a zejména pak „ochránce životního prostředí“, tehdejší ministr M. Bursík. O co se jedná? Řidiči nákladních vozidel nad 3,5 t nejvyšší přípustné hmotnosti mají stanoveny tzv. režimy práce. Na minuty se evidují jejich činnosti, jako je řízení, nakládka, vykládka a bezpečnostní přestávky včetně povinných denních a týdenních odpočinků. Běžná pracovní doba řidičů kamionů činí 13–15 hodin denně! Což zní, v kontrastu s tím, že si před nějakými 100 lety pracující vybojovali 8hodinovou pracovní dobu, zcela neuvěřitelně. Řidiči těchto vozidel jsou současně povinni do držovat tzv. zákazy jízdy. V ČR platí po celý rok v neděli od 13 do 22 hod a navíc v době prázdnin ještě v pátek od 17 do 21 hod a v sobotu od 7 do 13 hod. Situace, kdy řidič v pátek ráno naloží někde v Hamburku a jede domů často končí tak, že do 17 hod se nestačí dostat do areálu své firmy a tak musí zůstat stát na parkovišti. Často jsem se setkal s názory, že je to tak správně, protože jedou rekreanti osobními vozy na víkend a že ten řidič bude pokračovat v cestě po 21. hod. Smutné je, že tento nesmysl jsem osobně slyšel i z úst

pracovníků ministerstva dopravy! Ve skutečnosti řidič nepojede, protože mu už tzv. vyprší možný čas na výkon a bude spát další jednu zbytečnou noc v kamionu a ráno dojedete do 7 hod. (pak už zase nemůže) třeba zbývajících 50 km. Pokud bude riskovat a pojede, dostane pokutu 2 500 Kč a pokud se tohoto přestupku dopustí opakovaně během 12 měsíců, pak následuje ztráta ŘP až na 1/2 roku. No nekup to! Je to zoufalství. K čemu to často vede je nabíledni. Řidič si dopoledne spočítá, že to bude mít, jak se říká „na knop“ a výsledkem je, že letí s autem jako o závod, protože to chce stihnout. Přitom jsou státy v Evropě, kde podobné nesmysly neplatí, jako např. Holandsko, Belgie, Velká Británie. O co víc kamionů nepojede v neděli, o to víc jich vyrazí v pondělí. Je to v podstatě velmi asociální nařízení, které ovlivňuje sociální podmínky řidičů. Při této nucené přestávce řidič nesmí doručovat zboží, není placen a oficiálně ani nesmí odpočívat. Dopravce totiž nesmí odměňovat řidiče v době odpočinku a řidič nesmí vykonávat žádnou činnost související s přepravou.

Ale pan Bursík zřejmě celé toto nedomyslel, asi z toho důvodu, že měl plnou hlavu „skvělých“ (jak pro koho, že) nápadů zejména v oblasti podpory obnovitelných zdrojů, na které nyní všichni velmi doplácíme. Nebyla by řešením velmi intenzivní výstavba tří, případně i čtyřpruhových dálnic (minimálně v těch nejvíce exponovaných místech)? V kombinaci s účelným využíváním dotací z EU jistě ano. Mohli bychom pak vedle sebe existovat v provozu všichni.

Za zmínku stojí již i zmíněná problematika podmínek na zákonný odpočinek, které řidiči na cestách

v ČR mají. Ve všech členských zemích EU platí Nařízení EP a Rady 561/2005, které zavedlo do vozidel tzv. digitální tachografy a současně přesně na minutu reguluje a eviduje režim práce a odpočinku řidičů. Jak bohubilbé – páni řidiči, přece se nesmíte přetřhnout a my na Vás myslíme. Je to alibismus ve spojení s činností, spíše však nečinností všech vlád v ČR. Zkuste se někdy projet po tzv. dálnici D1 a podívejte se, co se děje na odpočívadlech u benzinových pump po 17 hod. Řidiči kamionů se tam skládají, jak je to jen možné a ti, co přijedou později, stojí pak již v odbočovacím pruhu k pumpě anebo až na výjezdu z prostoru čerpací stanice. Na některých pumpách nejsou sprchy (na silnicích 1. tříd ani nemluvě), takže se řidič v létě po celodenní až 15hodinové práci opláchne vodou z lahve a hygiena splněna (v zimě je to horší). No, zítra se třeba zadaří, tak co (často se také ale znovu nezadaří). Uvaří něco, protože šetří (ceny na pumpách jsou pro řidiče šílené), vypije několik piv, aby se alespoň trochu vyspal a ráno pak může hezky „odpočinutý“ opět vyrazit k 15hodinové směně! To, že mu celou noc jezdí jiná auta těsně u hlavy nikoho nezajímá. Hlavně ho pak policisté při kontrole na doby řízení pokutují i za několikaminutové nedodržení režimu – absurdní! V této souvislosti je třeba zmínit, že řidiči „nezávodí“ jen o prázdninách, ale i během roku obecně, protože platí, kdo dřív přijde, ten dřív mele. Mluvčí ČESMAD Bohemia Martin Felix říká, že podle jejich průzkumů chybí zhruba 2 000 parkovacích míst v ČR!

Dlužno říci, že toto je dlouhodobý stav, který je zcela neudržitelný a žádná vláda nebyla schopna tuto skutečnost nějakým zásadním způsobem řešit. Jen proklamace a vykrucování, to ano. Jaký

kontrast např. s Francií, kde řidič přijede v noci na obrovské parkoviště u dálnice a místo si v podstatě může i vybrat. Takový řidič pak jede v klidu, protože ví, že zcela bez problému zaparkuje k povinné době odpočinku.

Problémů, které trápí české autodopravce je mnoho. Za zmínku ještě stojí skutečnost, jaké podmínky při vstupu do EU vyjednali tehdejší vyjednavci pod vedením pana Teličky. Např. polská vláda vrací všem autodopravcům, pokud jsou současně zemědělci, celou spotřební daň za naftu! To, jak se stát i jen virtuálním zemědělcem je v Polsku veřejným tajemstvím. Jak pak vypadá cenová nabídka je asi nabíledni. Čeští dopravci, aby se udrželi zuby nehty musí snižovat i své ceny a jak už bylo uvedeno, jediné, kde se dá ušetřit je pak řidič a kruh se uzavírá.

Problémů v této oblasti je však mnohem více, ale jejich popis by byl na práci v mnohem větším rozsahu. Přesto bych rád závěrem vyjádřil naději, že si konečně ti zodpovědní začnou uvědomovat reálné problémy v tomto oboru a že se snad začnou věci měnit k lepšímu. Včera bylo pozdě.

Jan Bittner,

Jednatel Odborné sekce dopravní při OHK Most

Odborná sekce dopravní při OHK Most v Halle

Ohlédnutí za cestou do Halle

Na konci měsíce října navštívili město Halle členové naší dopravní sekce jako zástupci Okresní hospodářské komory v Mostě a to na pozvání dopravní komise partnerské IHK Halle – Dessau. Příjemné dopravní napojení, prakticky celá cesta po dálnici, nás velmi rychle přeneslo k pracovnímu jednání do tohoto města.

Po vlídném přijetí od zástupců komory Halle-Dessau následovala pěší prohlídka města Halle. Vzájemná diskuse byla zaměřena na problematiku malobchodu a ožívování centra města. V centru vyrostlo několik obchodních center, která kupodivu nevyjadřovala vedle historických domů špatně. Členové komory zdůraznili, že výstavba obchodních center ve středu města dříve nebyla z důvodu nevyřešených majetkových vztahů možná. Nová centra, asi stejně jako v Mostě Central, přinesla do středu města zlepšení malobchodu a oživení centra.

Zajímavou byla pro mne informace, že dříve nastavená poměrně široká omezení prodejní doby, ať již o víkendech nebo svátcích, se postupně snižují. U nás, jak víme, se o zavedení omezení provozní doby obchodů jedná.

Veřejná doprava ve městě je podobně jako v Mostě zajišťována tramvajovou a autobusovou dopravou.

Přistavenou tramvaj jsme měli možnost objet a vidět nejzajímavější oblasti města, včetně rekreačních nově vybudovaných zón, kam se lze dostat z centra i okrajových částí města nově vybudovanou tramvajovou tratí. Průvodce nám ukázal lokality, kde došlo k významnému úbytku obyvatel, kteří se přestěhovali do západní části země a uvolnili byty v panelových domech. I v Halle před několika lety byla míra nezaměstnanosti 20 procent. Nyní dosahuje 10 procent. Opuštěné panelové domy jsou postupně bourány a uvolněné plochy revitalizovány.

V podvečer jsme se zúčastnili společného jednání dopravní komise a získali informace o činnosti komory. Komora Halle – Dessau má 180letou tradici. V době založení měla komora 3500 členů. V současné době má 57000 a členství je zde samozřejmě povinné.

Zástupce dopravního podniku představil program „Městská tramvaj“. Financování programu pro obnovu vozového parku za 330 mil. euro by mělo být rozděleno - 60% Spolková země Německo, 30% vláda Sasko-Anhaltsko a 10% dopravní podnik. Příprava podkladů, studií a analýz trvala 5 let. Závěrečným tématem k diskusi byl nedostatek řidičů kamiónů. Vzhledem k těžkým podmínkám řidičů, není zájem o tento učňovský obor ani v Německu. Dopravci získávají řidiče z českých zemí. Česká

strana konstatovala obdobné problémy s tím, že čeští dopravci získávají řidiče zejména z Balkánských zemí. Strany se shodly na tom, že je nutno pracovat nejen na vzdělávání řidičů, ale i vytvoření vhodných pracovních podmínek pro řidiče kamiónů.

Výměna zkušeností v oblasti dopravy, jako základního předpokladu rozvoje obou našich regionů je významným prvkem dlouhodobé spolupráce OHK Most a IHK Halle – Dessau. I tato návštěva přinesla mnoho inspirujících myšlenek pro další velmi žádoucí spolupráci.

Ing. Vladimír Bártl, MBA
OHK Most

SOKRATES

Dne 2. a 3. listopadu 2014 proběhl ve Sportovní hale Most, 13. ročník SOKRATES 1. Regionální veletrh středního vzdělávání. Akci pořádala OHK Most ve spolupráci se skupinou ČEZ a Úřadem práce České republiky, krajskou pobočkou v Ústí nad Labem. Prezentace byla určena žákům základních škol a dalším zájemcům o studium.

Dne 25. a 26. listopadu 2014 proběhl v Městském divadle v Mostě 8. ročník SOKRATES 2. Prezentace vysokých a vyšších odborných škol. Prezentace byla určena žákům středních a studentům vyšších odborných škol a dalším zájemcům o studium na vysokých a vyšších odborných školách.

Dobrý list komory pro VŠ

Okresní hospodářská komora Most ocenila již po šesté výjimečné znalosti a jejich praktickou uplatnitelnost absolventů vysokých škol, Dobrým listem komory. V letošním roce převzalo toto prestižní komorové ocenění v důstojném prostředí obřadní síně Magistrátu města Mostu 16 absolventů vysokých škol. Tato akce se konala pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje, Oldřicha Bubeníčka. Ceremoniálu se zúčastnily náměstkyně hejtmána Ústeckého kraje Jana Vaňhová, náměstkyně primátora města Mostu Hana Jeničková, 1. náměstkyně

města Litvínova Erika Sedláčková a také zástupce Vršanské uhelné a.s., která je generálním partnerem, Liběna Novotná. Doprovodný program byl v režii základní umělecké školy F. L. Gassmanna Most. Zaznělo zde Kytarové kvarteto Floriánek pod vedením pana učitele Bohumila Anděla. OHK Most, spolu s vysokými školami, dobrým listem garantuje znalosti a dovednosti oceněných absolventů a je připravena pomoci těmto absolventům při uplatňování se na trhu práce.

Dopravní konference Česko-Saské cesty 2014

Okresní hospodářské komory Most a Děčín ve spolupráci a s podporou Krajského úřadu Ústeckého kraje – odboru dopravy a silničního hospodářství, IHK Chemnitz a IHK Halle-Dessau, pořádali

„VI. ročník odborné konference Česko-Saské cesty 2014“. Akce proběhla dne 16. 10. 2014, v Ústí nad Labem a diskutovala se témata – železniční doprava, silniční doprava a vodní doprava.

Vítáme nové členy v OHK Most

CHEMINVEST s.r.o.

Rozšiřte komunitu přátel Okresní hospodářské komory Most na

<https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most>

využijte i profil **Aktivní komora** na Facebooku, budete dostávat důležité informace jako první.

inzerce

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Společnost ELVIJA s.r.o. realizuje od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2014 projekt CZ.1.07/1.3.49/02.0014 Manuál pro krizové řízení, který byl spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR.

Cílem projektu je vytvořit pro řídicí pracovníky škol a školských zařízení účinné nástroje, které by napomohly při řešení mimořádných situací, které mohou ve škole nebo školském zařízení nastat. V rámci realizace projektu vznikl manuál pro krizové řízení v tištěné podobě, aplikace pro mobilní telefony a tablety a webová aplikace. Na zpracování manuálu se podíleli jak vedoucí pracovníci škol a školských zařízení z Ústeckého kraje, tak odborníci z praxe. V měsíci listopadu pak proběhla školení vedoucích pracovníků škol a školských zařízení pro práci s výstupy projektu.

Aplikace je bezplatně ke stažení na <http://krizoverizeni.elvija.eu/>

Manuál pro krizové řízení

Stáhněte si aplikaci pro váš smartphone

Smogová
situace

Záplavy či
povodně

Technické
problémy

Azbest v budově

Požár / Bomba

Karanténa

Úmrtí ve škole

Nátlakové násilí

Hornictví je zdrojem bohatství státu i jeho občanů

Ing. František Kružík

*Motto: **Bud' musí důl přestat těžit a způsobit masovou nezaměstnanost, nebo se musí město přesunout, jinak bude stejně zcela jistě zničeno. Je to existenční nutnost.***

B *Krister Lindstedt
– architekt stockholmské kanceláře
Whitearchitects,
která projektuje přesun města Kiruna.*

Příklad ze Švédska

Moto v záhlaví není výrokem nějakého českého zeleného aktivisty při demonstraci v Dolním Jiřetíně nebo Litvínově, ale konstatování architekta, který se zabývá projektem přesunu města Kiruna v severním Švédsku, kterým se uvolní zásoby vysoce kvalitní železné rudy, největšího dolu v Evropě. Na rozdíl od místostarosty Buřta z Dolního Jiřetína, říká starosta Kiruny, Niklas Siren: „Je to symbióza, město je zde, protože je tu důl, jinak nevím, který čert by zde chtěl stavět město!“

Obyvatelé Kiruny to chápou jako příležitost mít nové, lépe architektonicky uspořádané město, i když i mezi nimi jsou spekulanti, kteří „své kořeny“ chtějí prodat co nejvýhodněji...

Už Georgius Agricola byl se zelenými ve při

Autor slavné knihy „De Re Metalica Libri XII“ (poprvé vydané roku 1556 v Basileji), která ovlivnila hornictví a hutnictví v celém tehdejší světě, se již v 16. stol. musel potýkat se zelenými praotci a pramámi dnešních ekologů a to, že polemice s námitkami a útoky tehdejších melounů věnoval celou první knihu, svědčí o tom, že již před pěti sty lety o podpásově argumentování a zaslepené odpůrce hornictví nebyla nouze.

Píše (cit.): „Nyní přicházím k těm, kdož tvrdí, že hornictví není ostatním lidem užitečné, poněvadž prý kovy a drahokamy a ostatní druhy věcí dobývaných ze země jsou jim neprospěšné. To usilují zčásti dokázati důvody a příklady, z části

spíláním z nás vynutiti; používají pak předně těchto důvodů:

Země neskrývá a neodstraňuje s očí, co jest pokolení lidskému užitečné a nezbytné, ale jako štědrá a laskavá matka dává sama sebou nanejvýš štědrě, a na světlo denní přináší byliny, zeleniny, ovoce, plody stromů. Než vše, co se kopá, uvnitř do hloubky skryla a nemá to býti vyzdvižováno. Poněvadž však tyto věci dobývají lidé zlí, které, jakbásníci praví, železný tento věk rodí...

Druhá jejich námitka jest: kovy neposkytují člověku žádného užitečného plodu, proto nemáme po nich slíditi: Neboť, ježto člověk se skládá z těla a duše, žádné z obou nepostrádá věcí nerostných.“^[1] Neboť nejlahodnější pastva duše jest pozorování přírody, poznání nejlepších umění a věd, osvojení si ctivosti. Cvičí-li se duše v těchto nejlepších věcech, jest nasycena hody dobrých poznatků, takže již nemá po ničem jiném touhy.“^[1]; s. 48–49]

Slova jako vystřižená z příručky některé z odnoží hlubinného ekologismu, které jsou v současnosti tak populárními studijními obory na mnoha úctyhodných univerzitách, kdyby nebyla napsána již před pěti staletími.

Agricola ve svém díle i na mnoha dalších místech nešetří ironií a sarkasmem k odpůrcům hornictví (i hutnictví) a s využitím jejich způsobilé argumentace proti využívání pokladů skrytých v zemi, brilantně dovozuje, že je to právě hornická činnost, která zajišťuje blahobyt země i jejích obyvatel, zajišťuje suroviny, které využívají všichni, počínaje výrobou nástrojů přes rozvoj řemesel, obchodu, a konečně i prostředků k obraně státu. Abstrahováno z jeho četných úvah o výsledcích i následcích kutání a zpracování surovin, bylo by možno konstatovat, že si byl velmi dobře vědom pozitivních i negativních dopadů hornické a hutnické činnosti i ekonomických vazeb, a že byl prvním, kdo popsal pozitivní i negativní externality z toho plynoucí, třebaže je tak nenazýval.

Podpora hornictví je v zájmu státu

O dvě stě let později Christoph T. Delius, profesor Horní akademie v Báňské Štiavnici, ve svém obsáhlém díle^[2] a to v části Pojednání o principech hornické kamerální vědy, zmiňuje podobné problémy a námitky proti hornictví, které považuje za neuvážené a pošetilé a naopak vypočítává přínosy hornictví pro stát v úvodním souhrnu takto (cit.): „Užitek, který hornictví přináší státu, lze spatřovat ve čtyřech hlediscích:

1. Užitek, který přímo nebo nepřímo plyne do královské pokladny.
2. Zajišťuje obživu v kraji.
3. Zmínováním zlata a stříbra, které se pak dostává do oběhu, dochází k navýšení státního kapitálu.
4. Rozvíjí se vnitřní obchod země, vývoz obecných kovů a vůbec všech horních produktů. K nastolení příznivých poměrů přispívá okolnost, že množství peněz v zemi zůstává.“^[2], s. 468]

Tyto přínosy však vymezuje velmi sofistikovanými soubory doporučení. Mezi jiným také doporučení k zabezpečení a podpoře hornictví formou investic, daňových úlev a zvýhodnění, budování infrastruktury, zásobování horních oblastí potravinami, rozvojem lesnictví a zemědělství v přílehlých oblastech. Shrnuje to poznámkou (cit.): „Je nepopíratelnou věcí, že díky hornictví se země zalidní a finančně zbohatne, není to však možné, pokud se nezvětší kontribuce a všechny zdroje, které sem ze zeměpanských příjmů musí přitékat.“^[2], s. 469]

Deliovy vývody potvrzuje historická realita – Krušné hory a Slavkovský les, byly díky hornictví již od středověku nejvíce obydlými horskými

pásmy v Evropě. Dnes je hornictví v obou horských oblastech minulostí, nezaměstnanost, odliv trvale zde žijících obyvatel, deficit obyčinných rozpočtů a chátrání, tu a tam pozastavené jednorázovými dotacemi zvenci.

I přes překážky a „pekařskou mentalitu“^{****)} minulých i současných vlád, ještě přežívá uhelné hornictví v Podkrušnohoří. Současná vláda rozhodně nemůže být obviněna ani kárána za podporu uhelného hornictví. Zdá se však, že nemá problém „udojit křavku k smrti“. Jinak si nelze vysvětlit záměr MF **zdesateronásobit (!) úhrady za vytěžený nerost i za dobývací prostor**. Jako mnoho podobných záměrů, vymyšlených u zeleného stolu za pomoci kalkulatoru a ostré tužky, lidmi, kteří o hornictví, ekonomice hornictví a nutných lhlutách, mají velmi zkreslené představy, vykazuje novela všechny znaky nedomyšlenosti, neznalosti a dnes tak typického vládního diletantismu.

Z velmi pečlivé analýzy VÚHU a.s.^[4], vypracované v průběhu roku 2014 vyplývá, že postiženo bylo veškeré surovinové hornictví, protože vedle desetinásobného zvýšení poplatku za tunu uhlí, by se zvýšily poplatky za bentonit 33x; za kaolín 17x; za vápenc a cementářské suroviny 36x; za cihlářské suroviny 74x.

Tento návrh fakticky znamená přímé i nepřímé zdražení vstupů celého spektra průmyslových výroby v ČR, počínaje energetikou, s předvídatelnými dopady na finální produkci, kde snížení konkurenceschopnosti je tou nejmenší položkou. Analýza dokládá, že očekávaný dodatečný výnos z navýšení úhrad (asi 4,5 mld. Kč – dle výpočtů MF), svými dodatečnými a vedlejšími účinky ve skutečnosti povede v ostré křivce ke ztrátě asi 100 mil. Kč již

v roce 2018, tj. výdaje rozpočtu by převýšily očekávané příjmy z navýšení úhrad.

A tak na příkladu doby Agricology a Deliovy nezbyvá nežli konstatovat, že vládcové se doporučením odborníků řídili a stát prosperoval, dnes nám vládnou mentální pekaři a absurdita jejich rozhodování se stává normou, účet zaplatí občané.

Ing. František Kružík,
geolog

Poznámky:

- *) *KristerLindstedt – architekt stockholmské kanceláře Whi-tearchitects, která projektuje přesun města Kiruna.*
- **) *Přírodovědné znalosti nebyly nikdy silnou stránkou ekologů, tehdy jako dnes.*
- ****) *„pekařská mentalita“ krátkodobě zaměřené ekonomické chování, s cílem dosažení rychlého obratu a maximalizace zisku s minimálními vstupními investicemi, když se nezdaří, „pekárna“ se zavře.*
- [1.] *Agricola, G. De Re Metallica Libri XII. Dvanáct knih o hornictví a hutnictví. Basileje 1556. Překlad Ježek, J. a Hummel, J. 1933. Vydavatelství MONTANEX a.s., ČBÚ, VŠB-TU Ostrava, Zaměstnavatelský svaz důlního a naftového průmyslu, Společenstvo těžařů, společnost Agricola, s.r.o. Ostrava, 2001. ISBN 80-7225-057-4. s. 546*
- [2.] *Delius, Ch. T. Anleitung zu der Bergbaukunst nech ihrer Theorie und Ausübung, nebst einer Abhandlung von der Grundsätzen der Berg-Kammeralwissenschaft. Poučení o zručnosti hornické. O teorii a užití včetně pojednání o principech hornické kamerální vědy. Vídeň 1773. Překlad Jirí Hlávka. Nakladatelství ACADEMIA, Praha, 2012. ISBN 978-80-200-2106-9. s. 504, dodatky s. 149*
- [3.] *Wainwright, O. Kiruna: Thetownbeingmoved 3km east so it doesn't fall into a mine. Architecture and Design Blog with Olivier Wainwright; posted 22. 10. 2014; [do-stupné 23. 11. 2014] <http://www.theguardian.com/artanddesign/architecture-design-blog/2014/oct/22/kiruna-sweden-town-moved-east-iron-ore-mine>*
- [4.] *Šafařová, M. Problematika úhrad z vytěžených nerostů v ČR. Konference HSP0 24.11.2014. VÚHU a.s., Most, 2014.*

inzerce

„Patřím do sendvičové generace, ale mám čas na péči o tátu i Honzíka. Mám pružnou pracovní dobu...“

Kamila účetní

Umožněte svým zaměstnancům sladit pracovní a rodinný život...

Projekt **SPOLEČNÉ PŘÍLEŽITOSTI** pro město Most – spolupráce při sladování pracovního a rodinného života
č. CZ.1.04/3.4.04/76.00218 je spolufinancován Evropským sociálním fondem a českým státním rozpočtem.

Jako **SENDVIČOVOU GENERACI** označujeme věkovou kategorii lidí ve věku 45–50 lety a věkem odchodu do důchodu, kteří jsou „stlačováni“ nároky tzv. **DVOJÍ PĚČE**. Stárnutí populace spolu se stále vyšším věkem, kdy rodiče mají první dítě, způsobují, že lidé v produktivním věku musí **sladit již nároky péče o své stárnoucí rodiče a zároveň pečují o své ještě nezaopatřené děti**. Tento trend bude ve společnosti razantně narůstat. **Zaměstnavatelé, pokud si chtějí udržet kvalifikované, zkušené a již loajální zaměstnané**, mohou pro jejich podporu využít nástrojů jako je flexibilní pracovní doba, práce z domova, benefitů jako jsou dny volna pro péči navíc, tematická školení, přístup k informacím a umožnění konzultací s odborníky.

BUĎTE MODERNÍ, SPOLEČENSKY ODPOVĚDNÝ ZAMĚSTNAVATEL A UMOŽNĚTE SVÝM ZAMĚSTNANCŮM SLADIT PRACOVNÍ A RODINNÝ ŽIVOT. POMŮŽEME VÁM...

DRZÝ SMAJLÍK *vážně – nevážně*

spíše nevážně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? když už se zdálo, že na českém školství se již vyřádili téměř všichni, kteří mohli, objeví se s hlasitým přivukováním naší ombudsmanky problém muslimských šátků a hábitů ve školách? (no to opravdu našemu školství ještě chybělo, ale zase naopak to naše pány ředitele a ředitelky škol značně zodolní a zocelí)
- ? se najde politická strana, která tak jak by to asi mělo být, vyše svého člena, teoreticky z nejschopnějších a nejchytřejších do primátorského postu našeho hlavního města, se toho samého člověka v dalším volebním období zbaví? (může se pak někdo divit, že občanská hnutí destruuje standardní politický systém politických stran?)
- ? se v najde zjevně dospělý buran-intelektuál, který si pro státní vyznamenání na hrad přijde ve flísové mikině a tričku? (když se buranství nazve jinak i veřejná televize „to vezme“ s porozuměním a skrytou sympatií)
- ? se v České republice najde i některými oslavovaná skupinka demokratů, kteří při slavnostní příležitosti házejí vajíčka na prezidenty okolních zemí (no ale když prezidentská ochranka nechá člověka zjevně mdlého rozumu střílet na prezidenta, byť plastové projektily z opravdově vypadající pistole, tak vlastně o nic nejde a světe – holt už jsme takoví)
- ? do ČR nemusí teroristé ani chodit, nám vybuchují muniční sklady, o kterých si normální smailík myslí, že není zabezpečenějších objektů, úplně samy. (on zdravý selský rozum je vítaným doplňkem znalostí a kvalifikace, ale když je prvkem jediným...?)
- ? političtí zatracovatelé uhlí asi nevědí, že v ČR je už jen jeden funkční důl na uran (v Evropě dva), který pokrývá jen asi 20% současné spotřeby našich jaderných elektráren a palivové články neumíme vůbec vyrobit? (viz. předchozí komentář)
- ? až ledovková kalamita, alespoň zčásti, vytlačila z obrazovek i veřejnoprávní televize neuvěřitelně trapné handrkování poslanců o vlastních platech? (on plat je jedna věc, a na něj „zavěšené“ příjmy věc druhá – ale nebyla by smysluplnější diskuse, zda zákonodárců nemá desetimilionové Česko jaksi příliš?)
- ? gigantické nakladatelství MAFRA nemá dost invence k vlastním nápadům a začalo vydávat svůj týdeník shodného názvu (tedy až na čárku nad E) s našim čtvrtletníkem TEMA, který je řádně zaregistrován a vychází již od roku 2006. (ale co, budiž přáno – v Mostě bylo ukradeno už i kompletní vnitřní vybavení Pravoslavného kostela.)

! Je to možné!
■ a kdo nevěří, ať k nám běží.

UHLÍ, ZDROJ ENERGIE

Z jednoho kilogramu hnědého uhlí se vyrobí asi 1 kWh elektrické energie, která rozzáří Váš vánoční strom od Štědrého večera do Štěpána
Veselé Vánoce přejí Severočeské doly a.s.

www.sdas.cz

člen Skupiny ČEZ

United Energy rozděljuje 300 000 Kč Staráš se o volný čas dětí? Přihlas se i ty!

United Energy vyhlašuje grant „Kdo si hraje, nezlobí“

Grant je určen pro nestátní neziskové organizace, které zajišťují a organizují volný čas a mimoškolní aktivity dětí a mládeže v regionu Mostecka a Litvínovska. Finanční prostředky v rámci grantu mohou být poskytnuty na úhradu provozních nákladů nebo na zajištění a organizaci akcí.

O vítězi grantu rozhoduje veřejné hlasování!

Více na www.tepelnapohoda.cz

Tepelná Pohoda PODPORUJE

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ